

திராவிடநாடு

மலர் 4

காஞ்சிபுரம் 14-4-1946

இதழ் 52

தாமரை பூத்த குளம்

(பாரதன்)

“கலைமணம் கமழவேண்டுமானால் கம்பன், கட்டாயம் நமக்குத்தேவை” என்று திட்டமாகத் தோழரொருவர் கூறுகிறார். அவர் பல பாடல் களைப் படித்து ரசித்தவர். ஆகவே அவருக்கு, ஏன் நாம் கம்பர் படிய நூலைக் கண்டிக்குறும் என்பதைக் கூற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அவர் என் நண்பர். ஆகவே அவரை நான் காடு மேடு அழைத்துச் சென்று கஷ்டப்படுத்தவிரும்பவில்லை. மேலும் அவர் கலா ரசிகரானபடியால், ஆங்கு செல்வது கிரமம். அவரை நான் நாலு தடாகங்களுக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன். குளத்தோரமாக நடந்து கொண்டே, ஏன் கம்பர் மீது குறை கூறுகிறோம் என்பதைப் பேசினால், அவருடைய மனமும் குளிரும், நமது நிலையும் தெளிவுபடும். நீங்களும் வாருங்கள் பொழுதுபோக்காகவும் இருக்கும், பாடமும் கிடைக்கும்.

★

நாலு தடாகங்களிலே, இரண்டு கிடத தேசத்திலுள்ளவை; ஒன்று அயோத்திக்கும் மிதுலைக்கும் இடையே உள்ளது; மற்றொன்று கிராமியத் தடாகம்.

★

அதிவிராமபாண்டியன், பொதுவாகப் பலவித ரசங்களும் செறிந்திருப்பினும், சிருங்கர ரசமென்பதும் காமச்சுவை அதிகமாகச் செறிந்ததாகவே, நடைதம் என்ற நூலை இயற்றினான். ஆகிரியன் ஓர் மன்னன். மங்கையரின் மதுர மொழியின் இனிமையையும், சரசத்தின் சாற்றையும், பருகிப் பழக்கப்பட்டவன். எத்தனையோ மின்னல் கொடிகளை, மேனி மினுக்கிகளை, கீதமொழிக்களிகளை, மான் விழிகளை, மலர் முகவதிகளைக்கண்டு, களிக்கும் வாய்ப்பு, மற்றக்கவிகளை விட அதிவிராமபாண்டியனுக்கு அதிகமாக இருந்திருக்கத்தானே வேண்டும்! வெறும் சற்பனையை மட்டுமே நம்பிக் கவிபாடவேண்டிய அவசியம் அவனுக்கு இல்லை. எழிலிடை மாதர் அவன் இணைவிழிகாட்டும் குறிப்பறிந்து நடக்கக் காத்துக்கிடந்திருப்பார். எனவே அவன் “அந்தச்சுவை”யை அழகுறக் கவிபாட அனுபவத்தைத் துணைகொள்ளமுடியும். மன்னவன் என்ற நிலைமட்டுமல்ல, அவனுடைய குணமே, காமக் கவிபாடுதற்கேற்றது என்பதாகக் கதையும் கூறுவர். பொன்மேனியும், தாமரைமுகமும், முத்துப் பற்களும் பவழ இதழும், இன்னபிறவும் ஆழையப் பெற்றுப்புன்கிரிப்பால் போரிட்டுப் போகக்களத்திலே சலிக்காதிருக்கக்கூடிய சரசியாகத் தேடித்தேடிப்பார்த்துத் தன் உறவின் முறையிலே அத்தகைய இலக்கணங்களுடைய உல்லாசி கிடைக்கப்பெறுததால், வேறு குலத்திலே பெண்கொண்டான் என்றோர் கதையும் உண்டு. இதுகட்டிவிட்டதாக இருக்க

க்கூடும். ஆனால், அவனுடைய குணத்தை, அதாவது மன்னனின் மனம் மங்கையர் ஆராய்ச்சியிலே அதிகமாகப் படிந்திருந்தது என்பதை விளக்கவே இப்புனைந்தரை ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த கைய மன்னன், தன்னைப்போத்த வேறோர் மன்னன் கதையை, அதா

வர்களும் உய்ய, உலகமாதர்படித்துப் படிக்கப் பக்கின்ற கேட்டும் புன்யம்பெறவேண்டுமென்று எழுதப்பட்ட தேவகதை அல்ல, ஒரு தேசத்து மன்னன் கதை. ஆண்டவ அவதாரத்தின் அருமை பெருமை களை அவனியோருக்கு உரைத்து, நீதிகள் புகட்டி, நேர்மையின் தன்

எது தம்பி வேண்டும்?



[ஒரு தோழர், இந்தக் கொள்கை சிறந்ததா அந்தக் கொள்கை சிறந்ததா? எந்தக் கட்சி உயர்ந்தது? என்று பலப்பல பிரச்சனைகளைப்பற்றிய விளக்கம் விசாரிக்கும் முறையில் புரட்சிக்கவி பாதிதாசனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

கவிஞர், அக்கடிதத்தைக் கண்டார். தம்பி, எதேதோ பிரச்சனைகளை எண்ணித் தலிப்பதையும் தடுத்து, எது முக்கியமான பிரச்சனை என்பதையும் விளக்கி, அதன்மூலமாகவே தமது கருத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்து, ஒரு கவிதைக் கடிதம் தீட்டி அனுப்பினார். அது இது.]

கோலையிலே ஒரு சிட்டு—நல்ல கூட்டினிலே ஒருகிள்ளை
சோலிலும் இவற்றினில் யாது—ஒருதுன்பம் இல்லாதது கூறு.

முல்லையிலே ஒரு வண்டு—பணமுட்டையின்மேல் ஒரு செல்வன்
இல்லையென்ற நல்வாழ்வை நீ—இந்த இரண்டினில் விளக்கு

கோயில் பார்ப்பனர் வேதம்—துப்பை கூட்டிடுவான் தமிழ்ப்பேச்சு
தூயதுயாது சோல் தம்பி—அன்றித் தொல்லையினைப்பது யாது?

வாயலிலே கேளுகம் ஏழை—சிலவார்க்குத் திருப்பணியானான்
சுய நினைத்திடும் காசை—நீ யாருக்குத் தலவாயம் தம்பி.

ஊருக்கு உழைத்திடக் கேட்டார்—உனை யோகம்புரிந்திடச் சொன்னார்
யாருக்கு உடன்பட எண்ணம்—இந்த இரண்டினில் தம்பி.

கார்வதைக்கும் தொழிலாளன்—நேர் கைலையை வேண்டிடும் சைவன்
யாரப்பனே நலம் செய்வோன்—உரை இந்நப்பேர் வையகத்துக்கே.

கற்சிலை செய்தகற்றச்சன்—ஒருகைதொழும் கோயிலின் வேலன்
நற்கலை ஈபவன் யாவன்—இதை நன்துவிளக்கிடு தம்பி.

முற்றும் இசைத் தொழிலாளி—வாய்முடி அநன்செய்யும் கண்ணன்
நற்கலை தந்தவன் யாவன்—நீ நன்றிசெலுத்துதல் யார்க்கு?

கடவுள் அணிந்திட்ட மாலே—பூங்காவின் சிர்க்கின்ற முல்லை
உடைபட்ட நேஞ்சத்தில் தம்பி—நல்ல உயிர்கொண்டு சேர்ப்பதுயாது?

படைகொண்ட மன்னவன் செங்கோல்—சிறுபண்டையிலே பொதுத்தன்மை
எடைபோட்டு நீ கூறுவாயோ—இங்கு எதுதன்மை எதுதன்மை, தம்பி.

நொய்தான் பிழையான் புதுநூல்—பிறநூல்கண்டு செய்திட்ட பெருநூல்
வையத்தில் எதுதம்பி வேண்டும்—நீவாய்விட்டு விஞ்ஞவாய் தம்பி.

உய்யும் புரோகிதத் தந்தை—அவன், உத்யோகம்பார்க்கும் மைந்தன்
செய்யும் திருத்தொண்டு இரண்டில்—தம்பி, செம்மையாய் ஒன்றினைக்கூறு.

நைக்கின்ற பெண்டாட்டி பிள்ளை—தேருநடுவிலே தன்னாடும் கிழவன்
ஐயோ எனச் சொன்னபோது—நீயாருக்கு முன் உதவவேண்டும்?

வது நளச்சக்காவர்த்தியின் கதையைப் பாடினான். காரிகையரின் காமலீலைகளைக் காண்டம் காண்டமாகக் கவியாக்கக் கூடிய அனுபவ அறிவும் இருந்தது அவனுக்கு. அவ்விதம் பாடிட “நடைதம்” இடங்கொடுக்கக்கூடிய நூலை, ஏனெனில், முற்றத்திறந்த முனிபுலகவர்களும், கற்றுத் தெளிந்துகாட்டெழு

மையைத் தீட்டிக்காட்டித் திருவருளைக்கூட்டுவதற்கும் புன்ய சரிதமல்ல! சாதாரண அரசனின் அவதார விளக்கும் கதை. அதிலே, அருக்குமங்கையரின் மலாடி வருடிகருத்தறிந்தபின் அரசினைத் தடவிரும்புபுறப்பற்றியோ, அந்தப்புரலீலைப்பற்றியோ எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் எழுதலாம்,

பொருந்தும். மதுக்கையிலே மகேஸ்வர வணக்கமும், மகேஸ்வரன் கோயிலிலே மதுப்பிரசாதமும், பொருத்தமுடையதாக இருக்கமுடியுமா! அதபோலவேதான், தேவகதையிலே, தெளிவற்ற மக்கட்கும் தெய்விகத்தின் தன்மையைத்தெளிவாகத் தீட்டிக்காட்ட எழுந்த சரிதைகளில், காமச்சுவையைக்கவிக்கிடுவதுகூடாது, கலக்கினாலும் ஒரு அளவு இருக்கவேண்டும், வரையறை இருத்தல்வேண்டும், நேரடியாகப் பள்ளி அறைக்கே வாசகர்களை இழுத்துச்சென்று, ஆழ்ந்த பார்! கூர்ந்துபார்! என்று அடுக்கடுக்காகக் கூறுவது அடாது. இவ்வளவு கூறிவிட்டு, இடைவிடையே எப்பெருமான் திருவடிகளே சரணம் என்று இறைஞ்சினால், அது வெறும் இரைச்சலாக இருக்கமுடியுமே தவிர, இன்னுனாக் கூட்டுவிக் காது என்பதே. அன்போன்ற ரின் கருத்து. நடைத் தூறாசிரியர், இந்த ‘வாய்ப்’ கடலாமல் பாடியிருக்கிறார். கம்பர்போலக், காடுமேடு சுற்றி வரவில்லை. இதன் பயனாக அவருடைய கவிதாநிறம் பாழ்பட்டுப் போய்விடவில்லை. காதல், தாபம், ஊடல், கூடல், சந்திரனைப் பழித்தல், தென்றலை இசுழ்த்தல், மன்மதனைக் கடித்துவைத்தல், மாலை கண்டு மருளல் என்றும் இன்னபிற காமச்சுவைக்குரிய இலக்கண அமைப்புகளை அவர், கிட்டிவிடவில்லை, ஒழுங்காக ஒன்றுவிடாமல் பாடித்தான் இருக்கிறார், என்றாலும்கூட, அந்த வாய்ப் கடலாது இருக்கிறார். கம்பரின் கவிதையிலே, அந்த எங்குக் கத்தான் இல்லை, கொஞ்சமும் இல்லை. அவர் அன்ற பாடிவிட்டுப்போக, அந்தப்பாடல் களிலே உள்ள “அந்தப்புர விளக்கரசங்களை” மதுமதுவந்தவர்கள் எடுத்தக்காட்டிப், புன்ய கதையிலே இது இருக்கலாமா, இது தேவாசமாருமா, இந்த ரசங்களிலே இனிபித்துவிட்டபிறகு மக்கள் ரமாசம் தேடுவாரா, என்று கேட்கவே, இன்று, கம்பனின் கண்ணுக்குக் காவலராக உள்ள களாசிகள், கம்பனின் பாடல்களிலே இன்னின்ற இடத்திலே வந்தவிட்டது, வேறோர் கம்பப்பதால், இன்ன இடத்திலே ஒடித்தே விட்டது, இந்தக்கவிதைகள், கம்பர் பாடியதே அல்ல, என்ற கூறவும், திருத்தவும், தீட்டிக்காட்டவும், வெட்டித் தள்ளவும், சரித்தெடுக்கவும், பொறுக்கு முனிகளைச் சேர்க்கவுமான நிலைமை உண்டாகிவிட்டது. இந்த ‘உரிமை’ இக்களாசிகர்களுக்கு உண்டோ இல்லையோ, மதுகவலை அதவல்ல. உண்டென்று எண்ணுவோர் கலனை கவிதைகளைத் திருத்தட்டும், இல்லை என்று எண்ணுவோர், ‘கில்லடா! உனக்கு இந்த உரிமை எதலா? பதில் சொல்லடா!’ என்று பாணிபாட்டும், காட்டிலே காமகாணும் காலகிதமான வேடிக்கைகளிலே இது ஒன்று, மக்களென்பார்ப்போம். தூதல் இவர்களை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுத்த

ராஜம் விலாஸ்

கைத்தறி ஜவுளிகள் :- கலர் புடவைகள்
உயர்தர ரகங்கள்! உத்தரவாத ஜிகை!!
80, 100 ரூ. நூல்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை!
ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜம் விலாஸ்,
சின்ன ஸௌராஷ்டிரா தெரு, உறையூர் P.O. திருச்சி.

தாமரை பூத்த குளம்

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எது? கம்பன் கவிதையானால் என்ன? இராமகாதையாக இருந்தால் என்ன? கேடுஇருந்தால் களைத் தெறி குப்பை இருந்தால்கூட்டித் தள்ளி! இழுக்கு இருந்தால் எடுத்து எறி! தீது தருமானால் தீயிலிடு! என்று நாம் கூறி வருவதுதான். மற்றும் சில புலவர்பெருமக்கள், கம்பனைக் காப்பாற்றும்பணி தமது என்று கருதிக்கொண்டு, கவிதையைப் பதம் பிரிப்பதிலும், பதங்க ளிலே இங்கே ஓர்தேய்வு ஏற்பட்டு விட்டது. இங்கே கடை குறைந்திருக்கிறது என்று சிலபல கூறிப் பொருள் இதுவல்ல, வேறுண்டு, வேறும் உண்டு, என்று கூறுகின்றனர். இப்படிச் கூறும்போது, இத்தகையவர்களின் புலமையைக் கண்டு நமக்கு மதிப்பு உண்டாகின்றது என்றபோதிலும், இவ்வளவு அறிவும், இத்தகைய திணைவிடுவேலைக்குப் பயன்படுகிறதே என்பதை எண்ணும்போது, பரிதாபம் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. கடை விதியிலே கனிவிற்பவன், அழகிய பாகத்தை அறுத்துப்போட்டுவிட்டு, மிச்சமுள்ள பாகத்தின் மதுரத்தைப் புழித்துவாத்து, கிடைத்த வகையிலே கிடைக்கட்டும், என்று பார்க்கிறேன், அதுபோல ஒருசாராரும்: சாம்பின்பழம் இனிப்புத்துண்டாகக்கொடுத்துப், புனிக்கும் பழங்களைக் கூடையிலே நிரப்பிக்கொடுத்துவிடுகிறேன், அதுபோலச்சிலரும் கலைசிப்பாரம் செய்கின்றனர். கனிபின் தன்மையல்ல, சியாபாரத்தின் காரணம், விற்பவரின் சமர்த்து!

இங்ஙனம் ஒட்டை ஒடிசலைத் தட்டி விரித்திக் கொடுப்பவரும், முலாமிடுவோருங்கூட, ஏதும் செய்ய முடியாது, தலையைக்கீழே தொங்கவிட்டுக் கொள்ளக்கூடிய கஷ்டங்களையும் கம்பர், தைரியமாகப் பாடித்தான் இருக்கிறார். அதிவீரராமபாண்டியன், மாதர்களை வணிக்றபோது, அந்தந்த நிலைக்கு ஏற்றபடி மாதர்களை வர்ணிக்கப் பார்க்கிறோம். தடாகத்திலே தையலர் நீராடுவர், அதுபோது தாமரைக்கும் அவர்கள் முடித்திற்கும் மாறுபாடு காணாமல், வண்ணேன் மயங்குப், குவளைக்கும், கோமள வல்லிகளின் கண்களுக்கும் மாறுபாடு காணாது வண்ணேன் மருளும், என்று அதிவீரராமபாண்டியன் பாடுகிறார், அந்த அளவோடு, அதாவது வண்டுகள் பெண்டுகளைக் குளங்களிலே கண்ட அளவோடு நிறுத்திக்கொள்கிறார், ஒரு வரம்பு இருக்கட்டும் என்பதற்காக. அதே விதமான நிலைமையில் கம்பர் தீட்டும் கவிதைகளைப்பாருங்கள். நுண் பொருள் விளக்கம், எவ்வளவு! விளக்கம் உரைத்தலோடு விடுகிறார்! ஆடவர், அக்காட்சியைக்காண்பதையும், அந்த நேரத்தில் அவ்வாடவர்கொண்ட கருத்துக்களையும், அக்கருத்துகளால் அவர்களின் கரமும் கிரமும் படும் பாட்டையும், “குளோசப்” எடுத்துக் காட்டாவிட்டால் கம்பருக்குத் திருப்தி ஏற்படுவதில்லை, ஏன்? இந்தவர்களைக் களை இராமபூஜைக்குரிய சஹஸ்ர நாம அச்சனை என்று எண்ணுகிறார்? பரிதாபத்துக்குரிய மக்கள்,

இவ்வளவு ரசங்களையும் கடந்தல்லவா, இராமரின் பெருமையைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியு். இதற்குள் அவர்கள் அலுத்தே போய் விடுவார்களே! தேவகதைகூறி, மக்களைச் சன்மார்க்கத்திலே ஈடுபடச் செய்யக் கம்பன்காட்டும் வழி சரியானதுதான் என்றுதான் கம்ப தாசர்களைக்கேட்கிறோம். சன்மார்க்கமென்ன அவ்வளவு நூற்றமும் கசப்புமுள்ளதா, அதன்மீது இவ்வளவு சுவையைப் பூசுதா! அப்படி நல்ல எண்ணத்தோடு பூசுதாப்பட்டாலும்கூட, சுவைப்பவர்கள், மதுரம் கிடைக்கும் வரை சுவைத்துவிட்டுக், கசப்புத் தெரியத் தொடங்கியதும் உமிழ்ந்தவிடுவார்களே, நோக்கம் ஈடேறவும் வழி சரியில்லையே! வேறு என்ன காரணம் இப்படி வரை முறையின்றிக்கம்பர், வாரி வாரி இந்த ரசத்தை இறைப்பதற்கு? இதற்கோர் சமாதானம் கூறவேண்டாமா கலாவாணர்கள். எங்கே கூறினார்கள்? எப்போது கூறப்போகிறார்கள்? எப்படிக்கூறமுடியும்?

கம்பர் கையாண்ட அதேவிதமான நிலைமைகளுக்கூட, நடைநூல் ஆசிரியர், ஒருவர்புகட்டியே புகல்கிறார், தாம் எடுத்துக்கொண்டதுசாதாரண அசன் கதை என்ற போதிலுங்கூட. ஒத்திலே நிச்சென்ற மாதர்மீது நீர் விழுவதால், மறைவிடம் தெரியலுற்ற சம்பவ மொன்றைக் கம்பர் காட்டினால் வவா? அந்தமறைவிடம் தெரியலுற்றதும், ஒடக்கிலிருந்த ஆடவர், களைப்பு நீங்கிக்களிப்பு கொண்டனர் என்று பாடுகிறார் கம்பர். அந்த ஆடவனும், அத்தகைய நிலையிலே, கூர்ந்துநோக்கிக்குளிர்மனமானான் என்று, பண்புவிளக்கத்தைப் பெரிதென்று கருதும் எந்தக்கவியுப்பாட மாட்டார். கம்பருக்குப் பண்பு விளக்கத்திலே இருந்த ஆர்வத்தை விட, மங்கையரின் மேலிட மறைவிட விளக்கத்திலே இருந்த மோசன அதிகம். ஆகவேதான், காணக்கூடாத இடத்தைக்கண்ட ஆடவர், களிகொண்டனர் என்று, பச்சையாகப்பாடுகிறார். ஏககாலத்திலே, பகவான் திரு அவதாரம் செய்த அயோத்தியிலே மக்களின் மாண்பு, மறைவிடத்தைக் கண்டு மகிழும் அளவுபட்டுப்போய்விட்டது என்பதும், மூடியிட்டு விடவேண்டிய சம்பவத்தைத் துளியும் தங்குதடையின்றி விளக்கும் அளவு, கம்பரின் காமச்சுவை உணர்வு இருந்ததென்பதையும் நாம் உணருகிறோம். கடவுட்காதையிலே இக் காட்சியா என்று கேட்கிறோம்.



ஆடவர்தான் ஏதோ காமத்தால் கயவராயினர், மாதர்கள் எப்படிப் பொறுத்துக்கொண்டனர்? எப்படிப்பட்ட சரையும்? இப்படிப்பட்ட ஆடவரின் பார்வையைச் சகித்துக் கொள்ளமாட்டாளே, உத்தம இராமரின் பிறப்பிடமான அயோத்தி வாழ்மாதர்கள் எப்படிச் சகித்துக் கொண்டனர்? ஆடவர்பார்த்தனர், ஆரணங்குகள் அருவருப்படைந்தனர் என்றாவது கம்பர்பாடியிருக்கக்கூடாதா, காரிகையர் மீதேனும் களங்கம்படியா திருக்கட்டும் என்ற

துயஎண்ணம் கொண்டு. இல்லையே! இதைவிட அரியசந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது அதிவீரராமபாண்டியருக்கு. தடாகத்திலே பெண்கள் நீர் விளையாடுகிறார்கள், அக்காட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, நான் அவ்வழியே செல்கிறேன்! இந்த “வாய்ப்பு” கிடைத்துவிட்டால் இராமனே தடுத்தாலும், அனுமானே குறுக்கிட்டாலும்கூடக் கம்பனைத் தடுக்கமுடியாது! நடைநூல் ஆசிரியர், கட்டுக்கு அடங்குகிறார், பண்புக்குப் பழுது ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக. குமரிகள் குளத்திலே நீராடும் நேரத்திலே, அந்த இடத்திலே நான் செல்லுதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? ஆடவனொருவன் தாம் நீராடுவதைக்கண்டால், நங்கையரின் மனம் புண்ணாகாதா, அவர்களின் பண்பும் கெடாதா? நான் அக்காட்சியைக் கண்டது நங்கையருக்குத் தெரிந்ததாகக்கூறலாமா? இருசாராரின் மனப்பாங்கு மன்றோ இழுக்குடையதாக ஏற்பட்டுவிடும்? இவ்வளவும் இதற்கு மேலும் யோசிக்கிறார்களே. கம்பனாலும், யோசனை இந்தப் பிரச்சினைகளிலே சென்றிராது. எதை எதை எதெதற்கு ஒப்பிடலாம் என்ற யோசனையிலே ஆழ்ந்துவிடுவார்; அதிலிருந்து அழகான கருத்துக்கள் கிளம்பிவிடும், காமரசம் ஊற்றெனக்கவிதா உருவிலே பெருகும். அதிவீரராமபாண்டியன், அந்தக் காட்சியைப் பண்புடன் பாடுகிறார், மங்கையரின் மேலிடமறைவிடம் தடாகத்திலே நீராடும் நேரத்திலே தெரிவது இயல்பு; அதனையும் அவர் இயல்புக்கு மாறாகக்கூறவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில், நாளின் நற்பண்புகளுக்கு இழுக்கு நேரிடாதபடியும் பாதுகாத்துவிடுகிறார். எந்தக்கவியானாலும், தானெடுத்துக்கொண்ட “சற்பாத்திரங்களை” இழுக்குச் சூழா வண்ணம் பாதுகாத்திட வேண்டாமா? அதற்காகவே அதிவீரராமபாண்டியன், நான், நீராடும் நங்கையரைக்கண்டபோது, என்ன நிலையிலே, அவன் இருந்தான் என்பதை விளக்க ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுகிறார். நான் நங்கையரைக் கண்டானே தவிர, நங்கையர் எவரும் நானைக் காணவில்லை! அவர்கள் நீராடுவதிலேயும், ஒருவரோடொருவர் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதிலேயுமே கவனம் செலுத்தினார்களோ என்று கூறுகிறார்! அதுவுமில்லை. சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாலும், நங்கையர் கண்களுக்கு நான் தெரியமாட்டான்! யார் கண்களுக்குத் தெரிய முடியாதபடி, உருவை மறைத்துக் கொண்டு, செல்கிறேன் நான். தமயந்தியின் திருகரிலே, அரசிளங்குமரிக்குச் சயவரம். மன்னர்கள் பலர் வருகின்றனர். தமயந்தியிடம் காதல்கொண்ட நானும் வருகிறேன். தேவர்களும் வருகின்றனர். இந்திரன் தமயந்தியிடம் சென்று தன்னை மணம் புரிந்துகொள்ளும் படி சொல்லுமாறு நானையே துதுதுப்பு கிறான். “அடியேன் எங்ஙனம் அந்தப்புரம் செல்வது? அனுமதியாகுளோ!” என்று நான் விளம்ப, “கவலைவேண்டாம். யார் கண்களிலும் நீ தெரியமுடியாதபடி உன் உருவை மறைத்துக்கொண்டு செல்

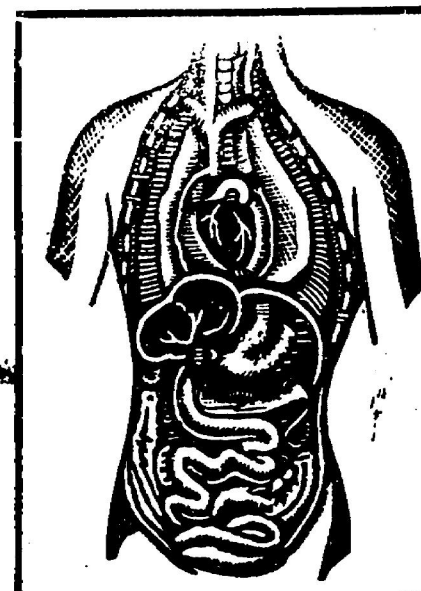
லும் மந்திரத்தைக் கற்பிக்கிறேன்” என்று இந்திரன் கூறுகிறான். அந்த மந்திரப்பலனால், நான் யார் கண்களிலும், படாமல் போகிறேன். அந்த நேரமாகப் பார்த்துத்தான், நடைநூலாசிரியர், நீர் விளையாடும் நங்கையரை நான் கண்டதாகக் கூறுகிறார்.

“யாவர்க்குங் கட்டிலனால் உருக் காண்கிலாத ஓர் நுட்பநூல் விஞ்சையை நுவன்றிட்டான்”

“அதாவது, எவர்களும்கண்ணால் உருவத்தை அறியமுடியாததாகிய, நுண்ணிய நூலிலே சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தைச் சொன்னான்” என்ற பகுதியை முதலிலே கூறிவிட்டுப் பிறகுதான், தார்வேந்தனைக்கார்திறக் கூந்தலார் குளிக்குமிடத்திலே கின்றதாக ஆசிரியர் காட்டுகிறார். எவ்வளவுவரம்புபாருங்கள்?

தெளித்தநீரே துகிலை நனைத்து மறை விட ஒளியைப் புறத்து அளித்து விட்டதாமே, கம்பனின் ஓடமேறிய மாதர் காட்சியின்படி. நீரிலேயே மூழ்கி விளையாடிக் கொண்டிருந்த நங்கையரின் நிலை எவ்வண்ணம் இருக்கும். இங்கும் அதுதான்! ஆனால் என்ன சொல்கிறார்கள். நான், “சாமோயார் கண்களிலும் தென்பட மாட்டோம், நமது கண்களுக்கோ எல்லாக் காட்சிகளும் உள்ளது உள்ளபடி தெரியும். இங்கோ அழகிய மாதர்கள்! நீராடுகிறார்கள்! “அங்கதரிசனம் தங்குதடையின்றி கிடைக்கிறது! அரிதரிது இதுபோலச் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது! ஆகவே இங்கேயே நிற்போம், இன்னும் பல காண்போம், களைப்புநீங்க, களிப்புப்பொங்க” என்று எண்ணினான் நான் என்பதாகக் கவிசுறினாரா? அல்லது அத்தகைய எண்ணம் அவனுக்கு உண்டானது போலும் என்று நூலைப்படிப்பவர்கள் சந்தேகிக்கக் கூடிய விதத்திலே, ஏதேனும் உரைத்தாரா? போகட்டும், கண்டான், களிகொண்டான் என்று கூறினாரா? அயோத்தி ஆடவர், மாதரின் மறைவிட ஒளிபுறத்தளித்ததும் ஆய்வுநீங்கினர் என்று கம்பர் சொன்னாரே, அது போல அதிவீரராமபாண்டியன் கூறுகிறார்! இல்லை! இல்லை! தற்செயலாக இக்காட்சியைக் கண்டான் காவலன், கண்டதும், காணக்கூடாததைக் கண்டுவிட்டோமே என்று கருதிக்கண்களை மூடிக்கொண்டான் என்று கூறுகிறார். கண்களை மூடிக்கொண்டான் என்றால், வெறும் பாவினைக்கு மூடிக்கொண்டானா? இல்லை, உண்மையிலேயே! சில வைதீகர்கள், கண்களை மூடிக்கிடப்பது போலக்குளத்தருகே அமர்ந்துகொண்டு, அங்கு வந்து போகும் அரிவையர்மீது, கடைக்கண்களைச் செலுத்துகின்றனரே அதுபோல நான் நயனங்களை மூடினது போலப்பாசாங்கு செய்துவிட்டு, கொஞ்சம் “ஓர்ப்பார்வை” செலுத்தினோ? இல்லை, இறுக மூடிக்கொண்டான். மங்கையரின் நிர்வாணக் கோலத்தைத்தான் பார்

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)



ஜெயராமகாயசத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவலி, மயக்கம், வாந்தி, நெஞ்சவலி,
வயிற்றுவலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிச்சம்,
தூடல்வாதம், இடுப்பு வலி, மூலநோய்,
இவைகளைப்போக்கி மலத்தைச்சுகமாய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீனி

ஜெயராம காயசத்தி லேகியம்

1-சேர் ரூ. 4. 2-சேர் ரூ. 2-2-0.

வி. பி. பி. வேறு,

ஜெயராம வைத்தியசாலை,
28, காசிவிஸ்வநாதர் கீழ்விதி, தும்பகோணம்.

சைவர்கள் சற்குத்திரர்கள் ஆனதெப்படி?

(கைவல்யம்)

நான் சைவர்களைக் குறை கூற வேண்டும், நிந்திக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தால் இந்தவியாசம் எழுதவில்லை. எழுதினதற்கு எட்டிய வரையிலும் தெரிந்த வரையிலும் எழுதுகிறேன். புராணத்தையும் பழைய கதைகளையும் எழுதுகிறேன் என்று நினைக்காதீர்கள். நம் சீர்தேட்டுக்கும், சிதைவுக்கும் மூலகாரணம் புராணங்களும் பழைய கதைகளேயேயாகும். நமக்குப்பல மென்று நாம்கருதிய முறைகள் எல்லாம் நம்மைத் துற்பவமாக்கி விட்டன. நாம்கண்ணத்திறந்திருத்தல், தூங்குதல், உண்ணல், கட்டல், குடித்தல், கலியாணம்பண்ணுதல், பாடையுதல், முதலிய சகல காரியங்களையும் பிறருடைய ஆணைப்படியே செய்து வரக்கற்றுக் கொடுத்தன.

மேற்காண ஆங்கிலம் கிழக்கான நம்மை எல்லாம் ஆளச்சம்பந்தப் படுத்திக்கொண்டு நம்காப்புச்சுவர்களை இடித்து நம்களஞ்சியங்களுக்கு மத்தியில் உட்கார்ந்துகொண்டது. பந்து, சிநேகிதன் என்றவது சொல்லுகிறதா? இல்லை. வெளுப்பு, கருப்பு என்றே சொல்கிறது. அது போலவே வடக்கான ஆரியம் தெற்கான நம்திராவிடத்தை அடிமை கொண்டது. நம்முடைய எல்லா முறைகளிலும்புருந்து நடுவே உட்கார்ந்துகொண்டது. நம்மைச்சம்மாக நினைப்பதில்லை. சங்கீதமேடையில் பாடகன் உட்காரும் இடத்தில் சைவனைக்கூட அவர்களுடைய தாசிகள் என்கிறது. மேற்காணது கிழக்கிலிருந்து போய்விடுவதாகச் சொல்லவந்திருக்கிறது, சொல்லுகிறது. ஆனால் வடக்கோ அந்த அசம்பாவிதத்தை எப்பொழுதும் தெற்கில் வைத்துக்கொண்டே பிழைத்து வருகிறது. சைவர்களே! நம்முடைய சரித்திரநாடகம் இப்படியே ஆடவேண்டுமா? இதற்கு நெறிப்படி ஒரு தீர்ப்புச்செய்யாமல் இன்னும் சோகநாடகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டே இருப்பதான பதைக் கவனித்துப்பாருங்கள்.

முன்னோர்கள் பழைமையைப் பற்றிச் சண்டைபோட்டார்கள். வேதாந்த சித்தாந்தச் சிறிது பெரிதில்தர்க்கம்பண்ணினார்கள். உங்கள் தெய்வம் எங்களுடையதா? எங்கள் தெய்வம் உங்களுடையதா என்பதில் வாத்தம் செய்தார்கள். நான்மறை யாருடையது என்பதற்கு மறுப்புக்கு மறுப்பு எழுதினார்கள். ஒன்றிலும் ஜெயமடையவில்லை. நாம் பஞ்சாட்சரம், அஷ்டாட்சரம், ருத்திராட்சரம் இன்னும் பலமந்திரங்கள் பக்தியோடு ஜெபித்தோம், பலன் அடையவில்லை. பல கோயில்கள் கட்டினோம், பல தெய்வங்களைக் கும்பிட்டோம்; அந்தக் கோயில்களும், தெய்வங்களும், கும்பாபிஷேகங்களும், குருபூஜைகளும் வடக்கே பார்க்கிறதே அல்லாமல் தெற்கே திரும்பிப் பார்ப்பதே இல்லை. அந்தமந்திரங்களும், சீரழிக்கும் செல்லரித்த எடுகளும் உபயோகப்படவில்லை என்று கண்டோம். ஒருபாடகத் தென்னாட்டுச் சைவனுக்கும் அவன்பாஷைக்கும் இருக்க இடமில்லை என்றால், மற்றெல்லாவற்றிற்கும் இருக்க இடம் கொடுக்க அவைகளுக்குச் சக்தி இருக்குமா? இப்பொழுது எல்லாச் சக்தியுமுடைய மந்திரங்கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டது. அந்த மந்திரத்தை ஜெபித்துப் பலனடைவதற்கு நமக்குள்ளே எள்ளில்லாச் சண்டை, அற்பப்பகை; அந்தாங்கப் புரட்டு, சாதிப் பெருமை முதலியவைகளை விட்டுவிடவேண்டும். அந்தமந்திரம்

நம்முடையது, நமக்கு உரியதாயினது, உண்மையானது. அந்தமந்திரம்தான் “நிராவிடாடு நிராவிடருக்கே” என்பது, பெரியார்களுக்குக் கொடுத்தது. அந்தமந்திரத்தைப் பலர் ஜெபிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்பலனும் தெரிகிறது. சர். சி. பி. அவர்கள் பேனவருடப் தமிழைப் பற்றி செய்திபாசங்கத்திலும், இந்தவருடம் செய்த தமிழைப் பற்றி பிரசங்கத்திலும் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதுவுமல்லாமல் சேலம் பிராமணர்கள் மாநாட்டுத் தலைவராக இருந்து அவர் செய்த தலைமைச் செய்வையாகத் தெரியப்படுத்துகிறது.

சைவர்கள் சூத்திரர்களான விதம்.

சைவம் கையெய்க்கிரி, இமயகிரி, பொதிகைகிரி என்பவைகளில் எதிலிருந்து வந்தது? முதன்முதல் கங்கையில் குளித்ததா, காவேரியில் குளித்ததா? அகஸ்தியர் கொண்டு வந்தாரா? வேதவியாசர் சொன்னாரா? சூதபுராணிகர் கேட்டாரா? சங்கராச்சாரி பிரம்ம சூத்திரபாஷியத்திற்குள் இருந்ததா? நிலகண்ட சிவாச்சாரியார் அந்தப்பாஷையிலிருந்து நிலைநிறுத்தினாரா? என்பவைகளை எல்லாம் பண்டிதசாஸ்திரிகள் முன்னமே தர்க்கப்பண்ணி இருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பண்டிதர்களுக்கு விட்டுவிட்டுச் சைவர்கள் சற்குத்திரர் ஆன விதத்தையும், சைவனுக்கும் அவன் பாஷைக்கும் சங்கீதமேடையில் இடமில்லாமற் போனதையும் சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன். சைவர்களெல்லாம் ஒரே ஜாதியார்கள். பூர்வீகத் திராவிடர்களே. புராணங்களையும், இலக்கண இலக்கியங்களையும் சில சைவர்கள் படித்திருந்தார்கள். இவர்களுக்குக் கோயில் மடம் இவைகளின் பராமரிப்பு இருந்தமையால் சமயப்பற்றும் சாஸ்திரப்படிப்பும் இருந்தது. சிலர் சிறிது வடமொழியும் தெரிந்திருந்தார்கள். பிராமணர்களைப்பின்பற்றி அவர்கள் அபினயங்களையும் பழகிக்கொண்டார்கள். அதில்கில சைவப் பண்டிதர்கள் எங்களைச் சூத்திரர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களோ அது சரியல்ல என்று பிராமணர்களைக் கேட்டார்கள். அதற்குப் பிராமணர்கள் “நீங்கள் சூத்திரர்களாயிருந்தாலும் அந்தச் சூத்திரர்கள் அல்ல. நீங்கள் சற்குத்திரர்கள் என்றார்கள். வழக்கத்திலில்லாத பாஷையின் இலக்கணத்தைக் காட்டி அவர்கள் கண்டதும் கேட்டதும் இவ்வாததாலு கூலோகத்தைச் சொல்லி அது கடவுளின் திருவாக்கால் சொல்லப்பட்டு வேதத்திலிருக்கிறது என்றார்கள். சைவ பண்டிதர்களுக்கு அதற்கு மேல் ஆலோசனைசக்திபோகவில்லை, அர்த்தமும் அறியவில்லை. சற்குத்திரன் என்பதைப் பக்தியோடும் திருப்தியோடும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

சிவபெருமானுக்கு நடந்த கலியாணத்தில் பூமியின் வடகோடு தாழ்ந்தது; தென்கோடு உயர்ந்தது. அகஸ்தியர் வடகோட்டிலிருந்து தென்கோட்டிற்குப்போய் உட்கார்ந்தார்; இரண்டுகோடும் சமமாயிற்று; போகும்போது கங்கையிலிருந்து தண்ணீரைக் கமண்டலத்திலிறைத்துக்கொண்டுபோய்த் தென்கோட்டில் ஊற்றினார்; காவேரி உண்டாயிற்று என்றிருப்பதை நம்பும் சைவர்களும், அதை அப்படியே பிரசங்கம் செய்யும் காலேஜ் பெரியபண்டிதர்களும் இந்தக் காலத்தில் இருக்கையில், சற்குத்திரன் என்பது கடவுள் திரு

வாக்கு, வேதத்திலிருக்கிறது என்று பிராமணர்கள் சொன்னதை, அந்தக்காலத்துச் சைவர்களும் சைவப் பண்டிதர்களும் நம்பினதில் ஆச்சரியமில்லை. அந்தக் காலத்துச் சிவபெருமான் கையைக்கிரியிலிருந்து சைவர்களுக்கு வருவதும் போவதும், காட்சியளிப்பதும், சீட்டுவதும், பாட்டுக்கு முதலடி எடுத்துக்கொடுப்பதுமாயிருக்கையில், சற்குத்திரன் என்பதைக் கடவுள் வாக்கு என்று நம்பாமல் இருக்கவழியுமில்லை. ஸ்மார்த்தபிராமணர்களைப் பிரசன்ன பெனத்தன் என்று சைவர்கள் சொல்லுவதும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களை அபரித்தை என்பதும் பிராமணர்கள் தான், அம்மன் முலைப்பாலுண்டவரும்; சிவபெருமானின் அழகில் இருந்து வந்தவரும் பிராமணர்கள் தான். சைவ ஆச்சாரிகள் தான். இதை எல்லாம் சைவன் நப்புக்கையில் பிராமணன் சைவனைச் சற்குத்திரன் என்று சொல்லுவதை நம்பாமலிருக்க எப்படிமுடியும்? அதுவுமன்றி மகம்மது கஜனி சோமநாதபுரக் கோயிலைக் கொள்ளையடிக்கையில், அந்தக்கோயிலில் பதினொாயிரம் அர்ச்சகர்கள் இருந்தார்கள். அதில் எண்ணூறு பேர் தலிசமற்றவர்கள் ஓடிப்போய் கிட்டார்கள். அதில் மூவாயிரம் பேர் சிதம்பரம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்கு அங்கிருந்த தமிழர்கள் இடம் கொடுத்தார்கள். பனிபெண்டு சிவலிங்கத்தலங்களில் சோமநாதமும் ஒன்றானதாலும், சோமநாத சிவலிங்கப்புட்டில் பெயர் பெற்றதாலும் அங்கே அர்ச்சகர்களாக இருந்திருந்ததாலும், சமணபௌத்த பதக்களை ஒழிக்கக் கோயில்கள் உண்டாகியிருந்ததாலும், ஆகவே சிவகாரங்கள் இருந்ததாலும் நல்ல இடம் கிடைத்ததென்று வேதவைதிக மதத்திற்கும் ஆகவே சைவ மதத்திற்கும் மத்தியிலிருந்து கொண்டு கையெய்க்கிரியிலிருந்து சிவனுடன் வந்தவர்கள் என்றார்கள். இதைக்கையெய்க்கிரி பரம்பரை என்று தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும் சைவர்கள் நம்பவேண்டியதாயிற்று. அந்தப்பிராமணர்களுக்குத்தான் தீட்சிதர்கள் என்று பெயர்.

சுந்தரமூர்த்தியால் தொண்டர் பெயர் சொல்ல, சிவபெருமான் அடிஎடுத்துக்கொடுக்க, சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாடி அதில் தன்னைச் சற்குத்திரன் என்று பெருமையாகத்தன் குலப்பெருமையைச் சொல்லித் தீர்மானமும் செய்தார். சேக்கிழார் சைவப் பண்டிதர் மட்டுமல்ல, சிவபெருமானின் அருள் பெற்றவர், கூட இருந்தவர்; அவர் வார்த்தை பொய்யாகுமா? தவிரக்கமுடியுமா? அன்று விழுந்த அடியின் அதிர்ச்சி தான் இன்று வரையிலும் சைவர்களையும் மடாதிபதிகளையும் பார்ப்பனர்கள் காலில் கிழந்து கொண்டிருக்கும் படியாகச் செய்தது. சைவத்தில் பெரியசைவரான தண்டபாணிதேசிகர் சங்கீதசபையில் பாடினால் தீட்டுப் பட்டுவிடுமென்றார்கள். அதனாலே தான் இவ்வளவுக்கும் காரணமாக இருக்கும் பெரிய புராணத்தைச் சுயமரியாதைச் சங்கம் குற்றம் சொல்லுகிறது. கோயில் தொழிலில் நடுபட்ட சைவர்களுக்கு ஓதவார், தேசிகர், பண்டாரம் என்று பெயர்.

சற்குத்திரன் என்பதற்கு அந்தம்என்னவென்பதை அந்தக்காலத்துச் சைவப் பண்டிதர்கள் கவனிக்காவிட்டாலும் சற்குத்திரன் என்றால் நல்ல ஒழுக்கமில்லாதவன், நன்னெறி கெட்டவன், என்று தானே அர்த்தம் என்று சுவாமி வேதாச்சலம் சொன்னார். அதிலும் பெரிய பண்டிதர்களுக்கு சயக்கம் தெரியவில்லை. சுயமரியாதைச் சங்கம் அழுத்தந்திருத்ததாக அநேகதாம் சொல்லியபிறகு, அதைக் கேட்டுப் பெரிய பண்டிதர்கள் கோபித்தார்கள், கோபிக்கிறார்கள்.

இத்தனை காரணங்களுடன் இன்னொருகாரணத்தைத் தங்களுக்கு மேலாகவும் திருப்தியாகவும் நினைத்துக்கொண்டார்கள். அதாவது தங்கள் பிராமணர்களுக்கு அடிமையான சூத்திரர்களாக இருந்தாலும், தமக்குக்கீழே அநேக சூத்திரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கீழாக நினைத்து நாய் உயர்வாக நடப்போம் என்று கருதியே கட்டுக் கட்டாக விழுதி பூசினார்கள். சம்புட்பவைத்துக்கொண்டார்கள். உருத்திராட்சமாலையு அணிந்துகொண்டார்கள். ஜெபமணியும் கையில் எடுத்தக் கொண்டார்கள். சைவ ஆகம சித்தாந்த சாஸ்திரங்களைப் படித்தார்கள். தேவர திருவாசக பாட்டுகளில் பலதைப்பாடும் பண்ணினார்கள். பாடினார்கள், பக்தி செய்தார்கள். சிவலிங்க பூசைபண்ணினார்கள். எந்த இடத்திலும் இவர்களைச் சூத்திரர்களாகக் கண்டார்களேயல்லாமல், அவர்களைக்கண்டவுடன் சாகாமலிருக்கும் சிவலிங்கத்தைக் காணவில்லை. வேதஸ்மிருதிகளையும் ஜாதிக்காரர்கள் படிக்கக் கூடாதென்று பிராமணர்கள் கிதபோட்டதுபோலவே தேவராய் பள்ளிகளில் மற்றச்சூத்திரப்பிள்ளைகளைச் சேர்க்கக்கூடாதென்று சைவச்சூத்திரர்கள் கிதியும் போட்டிருக்கிறார்கள். வேதஸ்மிருதிகளை பிரம்மாவாயல் சொன்னதென்கிறார்கள். தேவர திருவாசகத்தைச் சிவன்காதில் கேட்டதென்கிறார்கள். பிரம்மாவின் வாழ்சொல்லிற்றே, சிவனுடைய காதகேட்டதோ அது எப்படியோ இருக்கட்டும் தெய்வங்கள் வாயில் சொன்னதையும் காதில் கேட்டதையும் எல்லாரும் படிக்கவும் கேட்கவும் கூடாதென்று சொல்லும் பக்தகோடிகள் இருக்கும் தேசம் நல்லதாருமா? ஒற்றமையும் அறிவும் கிருத்தியாருமா? எந்தத்தேசத்திலாவது இத்தகையக் கூட்டங்களுண்டா? தான் சொன்னதையும் கேட்டதையும் ஒருசிலரிடம் சொல்லி, மற்றவர்களுக்குச் சொல்லாதே, சொல்லியும் கொடுக்காதே என்று ஒரு தெய்வம் சொல்லியிருந்தால் அததெய்வமாகுமா? அந்தத்தெய்வத்தால் ஆடாபிடுதிகளுக்கு வயிற் கிறையுமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குக் கெல்லாம் என்னநன்மையை அளிக்கும்? எல்லாம்பிரம்மமயம், எங்கும் கிறைந்தது சிவம் என்கிற சிவராமான உலகப்பொது விதிக்கு ஏற்ற தெய்வங்களே நமது நாட்டிலிருக்க வேண்டும். உலகப் பொதுவிதிக்கு நிரோதமாக இருக்கவோ இருந்து கொண்டோ இருக்கும் தெய்வங்கள் நமது தேசத்தைவிட்டுப்போய் விடவேண்டும். மனிதன் அருகே போனால் செத்தப்போகும் தெய்வங்கள் நமக்கு வேண்டாம். எதற்கும் எப்பொழுதும் சாகாமலிருக்கும் தெய்வமே நமக்கு வேண்டும் என்று சுயமரியாதைச் சங்கம் சொல்லுகிறது.

திருமணம்

7-4-46ல் எண்ணால் தோழர்கள் எண்ண-ஆச்சியம்மாள் வாழ்க்கை ஒப்பத்தின் கிளைவரத “நிராவிடாடு” வளர்ச்சிக்கு ரூபா 1. தரப்பட்டது.

திராவிட நாடு

சென்னை 14-4-46 குடியேறு

அதுதான் சரி!



“நீங்கள் ஒரு சமரசத்துக்கு வந்தாலும் சரி, வரவிட்டாலும்தான், நாங்கள் வேளியேற்போவது நிச்சயம் என்று அறிவித்துவிடுவதே சிறந்தவழி”

என்று பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை ஒன்று எழுதியிருக்கிறதாம். சிலாக்கிய மானயோசனை; அதனைச் சீக்கிரத்திலேயே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது நல்லது என்று நாம் கூறுகிறோம், வெளி ஏறவேண்டியவர்களுக்கு.

முன்னரவது கட்சி ஒன்று இருக்கிறது, அதனாலேயே இங்கு வர்க்கப்போர், வகுப்புப்பூசல், ஜாதிக் சண்டை முதலியன மூண்டு, சமரசமோ, முன்னேற்றமோ ஏற்பட மார்க்கமில்லாமல் போய்விட்டது என்று, காங்கிரஸ்கட்சி அடிக்கடி சொல்லிவருகிறது. உயிர்ப்பிரச்னைகள் பலவற்றைப் பழங்கலத்தில் போட்டுப்பரணியிடுவதைவிட்டு, எல்லாம் இந்த வெள்ளைக்காரர்கள் வெளி ஏறின பிறகு கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்று காங்கிரஸ் கூறிவருகிறது. நாளாகவாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் ஒருபுறம் நாட்டுக்குக் கஷ்டநஷ்டம் ஏற்படுவதுடன், சீர்கெட்ட சமுதாயத்தின் நிலைமையே மெலும் அதிகரித்து, அழுகிவருகிறது. சமூகக்கொடுமைகளும் அநீதிகளும், உயர் பெறுகின்றன. இவைகளை ஒழித்துப், புது உருக்காக்கும் உண்மையான நோக்கம், காங்கிரஸுக்கு இருக்கிறதா, அல்லது சமுதாயத்தின் சீர்கெடுகளை சீட்டுவதைவிட, அதிலே சிலருக்குச் சுகாதார அதிகாரி வேலை கொடுத்துவைக்க விரும்புகிறதா; என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க, சந்தர்ப்பம் இல்லை—அது ஏற்பட வேண்டும்—சிராவாக. ஆகவே நாம், பிரிட்டிஷ் வெளி ஏற வேண்டும் என்ற யோசனையைச் சொல்லாவிட வேண்டும். நிறுத்திவிடாமல் செயலிலேயே காட்டும்படி கூறுகிறோம்.

பந்தசாமாஜ்யத்தை ஒரு காலத்தில் ஆளமுடிந்தது பிரிட்டனால் கடலிலே கலவிட்டும், ஆங்காங்கு இருந்த பல கலத்துப்பேன சமுதாயங்களை, அதே நிலையில் விட்டு வைக்கும் தந்திரத்தாலும். இன்று, அந்த முறையைக் கண்டிக்காதவர்கள் கிடையாது.

பிரிட்டிஷர், மதவிஷயத்தில் தலையிடுவதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுத்ததை, அவர்களுடைய பெருங்குணம் என்றனர் சிலர், இங்குள்ளோர், நல்லாட்சியின் நற்பண்பு என்றனர்.

நாம், அந்தப்போக்கைப் பலமாகப் பலகாலமாகக் கண்டித்து வந்திருக்கிறோம். மத விஷயத்திலே நடுநிலைமை வகிப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு, சமுதாயத்திலே சுற்றண்டி வாழ்பவர்கள், சுகபோகிகள் ஆகியவர்கள் கொழுக்கவும், பாடுபடுபவன், நாடாண்டவன் நலியவுமான நிலைமை வளருவதைக் கண்டும், அந்தநிலைமை மதத்தின் பெயராலேயே, காப்பாற்றப்பட்டு வருவதைத் தெரிந்தும், “நாங்கள் என்ன செய்வோம்! அவர்களின் மதம் அப்படிப்பட்டது! நாங்கள் மதவிஷயத்திலே தலையிடுவதில்லை” என்று கூறி, வெளி உலகு இங்குள்ள நிலைகண்டு கேலி செய்யவும், மேயோக்கள் ரையாண்டி செய்யவும், பார்லிமெண்டுகளிலே பரிகாசப்பேச்சுப் பேசவும் சந்தர்ப்பம்

உண்டாக்கித் தந்ததுதான், பிரிட்டிஷ் கொள்கையினால் ஏற்பட்ட விளைவு; இந்தப் போக்கை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம், என்ற தீர்மானத்தை, திருச்சியில் நடைபெற்ற திராவிடர்கழக மாநாட்டின் மூலம் நாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம்.

அறிஞர் ராதாகிருஷ்ணன், அமெரிக்காவில்,

“ஜனங்களின் மதசம்பந்தமான சம்பிரதாய விஷயங்களிலே நலையிடுவதில்லை என்கொள்கையைப் பிரிட்டிஷர் அனுஷ்டித்து வருவதால், வேறு காலத்துக்கு முன்பே மறைந்து ஒழிந்து போயிருக்க வேண்டிய பல சமூகக்குறோதங்களுக்கு, தங்களை அறியாமலே பிரிட்டிஷர் நல்ல பாதுகாப்பை அளித்து அவைநீடித்திருக்க உயிர்த்தொடுத்து விட்டார்கள்” என்று பேசியிருக்கிறார். உண்மை! அப்படி உயிர் கொடுத்து விட்டதிலே முய்யமானது பார்ப்பனியம்—உலகிலே வேறெங்கும் இல்லாத அக்ரமம்! உலகிலேவேறு எங்கும் தீண்டாமை இல்லை. இங்கு இருக்கிறது. இதற்காக வெட்கப் படுவோர் இல்லை.

உலகிலே வேறு எங்கும் சமுதாயம் இத்தனை ஜாதிகளாகப் பிளக்கப்பட்டு இல்லை, இங்கு இருக்கிறது, அது போகவேண்டுமென்பவர்கள், நாத்திகராக்கப்படுகின்றனர்.

அந்தமற்ற, ஆபாசமான, அராசாரமான கோட்பாடுகள் உலகிலே இன்று எங்கும் இல்லை, அவை அத்தனையும் இங்கே பூத்துக்காய்த்துக் கிடக்கின்றன.

போப்பாண்டவர் பாவமன்னிப்புச் சீட்டுவதில்லை, புரோகிதக் கூட்டம், இங்கே அந்த வேலையைவிடவில்லை.

கிருஸ்தவ மடாலயங்கள், அறிவாலயங்களான பள்ளிக்கூடங்களையும், அன்பாலயங்களான ஆஸ்பத்திரிகளையும் அமைக்கின்றன. இங்குள்ள மடாலயங்கள், “கண்கவர் பூஷணங்கள் அணிந்தே கட்டிலை நோக்கிப் பெண்கள் பல பேர்கள் குலசீப்பின்வர முன் நடந்தார்” என்ற நிலையிலே உள்ளன.

சேருண அகழிகள், கலணை கோட்டைகள், பிளவுபட்டபாதைகள், இடிந்து கிடக்கும் அரண்மனைகள், இருண்ட இடங்கள், சமுதாயம் இங்கிலையில் இருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியோ, இவைகளைத் திருத்தவில்லை; திருத்தாது; திருமுகம் மதத்திலே தலையிடுவதில்லை என்று தந்தாகிவிட்டது. இவைகளுக்கு இடையே, கிஞ்ஞானம் உலவ விடப்பட்டிருக்கிறது, விதவைக்குத் தரப்படும் வெள்ளைச் சேலை போல! இந்தநிலைமாவேண்டு. என்றால், வெள்ளையன் போக வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். போய் விடுங்கள், பிறகு அது நடக்கிறதா இல்லையா என்று நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம், இடையே நீதிக்குக் கொண்டிராதே, என்று பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்குக் கூறுகிறோம். உடனடியாக அமைவது சனாதன ஆட்சியாக இருக்கும், ஆனால் கவலை இல்லை, அப்போதுதான், நமது மக்கள், யார் நண்பர்கள், யார் நரி என்றும் மனித உருவமும் பெற்றவர்கள் என்பதைச் சுலபத்திலே புரிந்து கொள்ள முடியும். “அவனும் போய்த் தொலைந்தானே! இன்னமும் இந்த அக்ரமம் இருப்பது அழகா?” என்று மக்கள் ஆத்திரத்துடன் கேட்கத் தொடங்குவார்கள், சமூக அக்ரமங்களைக் காணும் போதெல்லாம். அந்த மகத்தான புரட்சி ஏற்படவேண்டும், அதற்காகவே, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்,

வேளியேற வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

சலிப்பினாலோ, அல்லது கேலிக்காகவோ, அந்த பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை எதற்காக அவ்விதம் எழுதியிருந்தாலுஞ்சரி, அதைப்பற்றிக்கவலைவில்லை. பிரிட்டிஷர் வெளி ஏறப் போவதாக உடனே அறிவித்துவிட வேண்டியதுதான். அதுதான் சரி.

பயனற்ற பேச்சு

பாகிஸ்தான் விஷயமாக முஸ்லிம் லீகும் காங்கிரசும் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாத பட்சத்தில், அதனைச் சர்வதேச சங்கத்தாரின் முடிவுக்கு விட்டு விடலாமென்று கார்தியார் கூறிய யோசனையை, சர்வதேச சங்கத்தாபனமும், மறமும் லண்டன், நியூயார்க் முதலான இடங்களில் உள்ள அதிகாரவட்டாரங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளாதென்று தெரிகிறது.

இந்தியா, சர்வதேச சங்கத்தில், ஒரு சுயேச்சையான அங்கத்தினர் நாடாயிருப்பதால், அதன் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் சர்வதேச சங்கம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்று சாசனம் இருப்பதாகச் சர்வதேச சட்ட நிபுணர்கள் கூறியுள்ளனர் என்றும், இக்கருத்தையே கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சியினரும், லிபரல் கட்சியினரும் வலியுறுத்தியுள்ளனர் என்றும் தெரிகிறது.

நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்நாட்டை ஆண்டுவரும் பிரிட்டிஷரால், இந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் நிலைமையைத் தெரிந்து, அவர்களுக்கிடையே ஏழுந்துள்ள தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க முடியாதென்றால், இந்தியாவின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடாத அல்லது தலையிடவேண்டிய அவசியத்தில் இல்லாத சர்வதேச சங்கம், இங்குள்ளவர்களின் நிலைமைகளையும், தேவைகளையும், அவசியங்களையும் அறிந்து அதற்கான பரிசீலனைத் தேடுமென்று கூறுவது பயனற்ற பேச்சேயாகும். அதிலும், ஒரு விஷயத்தில் சம்பந்தமில்லாத ஒருவரை, அதில் சம்பந்தப்படுத்தி, அவரால் அந்தக்காரியத்தை முடித்துவைக்க முடியுமென்று கருதுவது, எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை எப்படியாவது தட்டிக்கழித்து விடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்கமுடியுமென்றி, உண்மையிலேயே அந்த விஷயம் பாரபட்சமற்ற முறையில் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்படும் காரியமல்லவென்பதை, அசியலறிவுள்ள எவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

முஸ்லிம்கள் கோரும்பாகிஸ்தான் திட்டம் எதனை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்பதை பலகாலமாக இந்நாட்டை ஆண்டுவரும் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும், பாகிஸ்தானை எதிர்க்கும் காங்கிரசுமே உணர்முடியுமன்றி, இதற்குச் சம்பந்தமில்லாத சர்வதேச சங்கம் இதனை உணரவோ அல்லது மேல்வாரியாக உணரும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டாலும் அதற்கான பரிசீலனைத் தேடவோ முடியாதென்பதை, இவ்விஷயத்தைச் சர்வதேச சங்கம் தீர்த்து வைக்குமென்று நம்புகிறவர்கள் உணராமலும், எந்தப் பிரச்சினையாய் இருந்தபோதிலும், அது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய் இருந்தபோதிலும், அதன்காட்டுக்கு ஏற்படும் பலாபலன்களையும் யோசியாமலும், எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாததுபேசுவது, உண்மையிலேயே பயனற்ற பேச்சாகும் என்பதை அத்தகையினர் உணர வேண்டும்.

“பாகிஸ்தான் கோரிக்கைக்கு இந்துக்கள் இணங்கினால், எமது நண்பர்களாகலாம்; பிரிட்டிஷர் பாகிஸ்தான் தர இசைந்தால் எமது நேசர்களாக இருக்கலாம்; இருவரும் இணங்காவிடில், எங்களுக்கு ரஷியா பாகிஸ்தான் தரும்.”

சர். பிரேஸ்கான் நூன்.

மதிப்புரை

“பாராளுமன்றம்”

இயற்றியவர் பி. எம். ராட்டி; கிடைக்குமிடம்:— ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக்கழகம் 53-56, பவன்காரத்தெரு, சென்னை; விலை அனுப்பது.

இந்நூலின் கண், ஆங்கில அரசாட்சியின் ஆரம்பகாலம் முதல் இன்றுவரை, அதன் ஆட்சியின் அமைப்புகள் எவ்வாறு இருந்திருக்கின்றன, யார் யார் எந்தெந்த காலத்தில் பாராளுமன்றத்தின் ஆதிக்கத்தை எந்தெந்த முறையில் நடத்திவைத்தனர் என்பன போன்ற வினாக்களும், அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தினர்க்கும் உள்ள தொடர்புபற்றியும்; அரசாங்குள்ள அதிகாரத்திற்கும், பாராளுமன்றத்தினர்க்கு உள்ள அதிகாரத்திற்கும் உள்ள வரம்புகளும், அவற்றால் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பலாபலன்களும்; பாராளுமன்றத்தின் பிரிவுகளும், அவை எந்தெந்த காலத்தில் எப்படி எப்படி ஏற்பட்டன என்பதன் காரண விளக்கங்களும் இந்நூலாகியியால் நன்கு தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலைப் படிப்பதன் வாயிலாக, ஆங்கில அரசியலைப் பாராளுமன்றத்தினர் நடத்தும் முறைகளை நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம். நீதி, நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளில் இருப்பவர்களுக்கு இந்நூல் நல்ல பயன் தருமென்று நம்புகிறோம்.

பிறப்பு

1-4-46ல் சேலம் செல்வாய்ப்பேட்டைத் தோழர் பழனிச்சாமி அவர்களின் துணைவிக்கு ஒரு பெண்மகவு பிறந்து, “திராவிடமணி” என்று பெயர் சூட்டப்பட்டதன் நினைவாகத் “திராவிடநாடு” வளர்ச்சிக்கு ரூபா 2. நன்கொடை தரப்பட்டது.

பெயர் சூட்டு விழா

சேலத்தில் ரொ. சு. அருணாசலம் செட்டியார்குமாரர் ஆர். ஏ. இராசமாணிக்கம் வாழ்க்கைத் துணைவி அனந்தலட்சுமிக்குப் பெண் குழந்தை பிறந்து 10-4-46ல் பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்கள் தலைமையில் காலை 11 மணிக்கு ரொ. சு. அ. இல் வத்தில் பெயர் சூட்டு வைபவம் நடந்தது. குழந்தைக்கு பெரியார் அவர்களால் நாகம்மாள் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது. விழாவிற்கு பல பிரமுகர்கள் வந்திருந்தனர். வந்திருந்த பிரமுகர்களுக்கு தே நீர் விருந்து அளிக்கப்பட்டது. பெயர் சூட்டு விழாவை முன்னிட்டு குடி அரசுக்கு ரூ. 10, திராவிடநாடுக்கு ரூ. 10, நன்கொடை அளிக்கப்பட்டது.

“கௌரி பற்பொடி”



பல்லில் சிழ் இரத்தம் வரும் பயோரியாவை ஆச்சரியமாய் குணமாக்கி விடுகிறது. எல்லா ஊர்களிலும் ஏஜண்டுகள் தேவை. சாம்பின் விலை விபரத்திற்கு எழுதவும்.

சரஸ்வதி வைத்தியசாலை

பழனி (S.I.)

★ மற்றோர் குட்டு ★

“என்ன அப்பா இது? நான் எது கேட்டாலும், அம்மாவைக் கேட்டுச் சொல்கிறேன், அம்மாவைக் கேட்கிறேன் என்று சொல்லி விடுகிறாயே நீ சொல்லு. ஏன் அம்மாவைக் கேட்கவேண்டும்?” என்று சிறுவன் கேட்கிறான், தன் தகப்பனை; அவன் அறியாதவன் தானே, அம்மாவின் வார்த்தைதான் அப்பாவுக்குச் சட்டம் என்பதை அறியவில்லை. அப்பா, ஏன் எதற்கு எடுத்தாலும் அம்மாவின் சம்மதத்தைக் கேட்கிறார் என்று சந்தேகம் அந்தச் சிறுவனுக்கு. அவன் ‘குடும்ப அரசு’ முறை தெரிந்துகொள்ளாதவன்.

“ஹிட்லரைக் கேட்டுவிட்டுச் சொல்கிறேன்; ஜெர்மனி போய்வந்த பிறகு தெரிவிக்கிறேன்” என்று முசோலினி தன் சகாக்களுக்குச் சொன்னபோது, சிலருக்குக் கோபங்கூட வந்தது, இத்தாலிய நாட்டு வியவகாரத்தை முசோலினி நடத்தட்டுமே, இதற்கு ஜெர்மன் நாட்டுச் சர்வாதிகாரியின் சம்மதமோ கட்ட வேண்டியோ, ஏன் என்று கேட்டனர். அவர்கள் அறியார்கள் ஜெர்மன் நாசீசம், இத்தாலிய பாசீசத்தைத்தன் பணியின் ஆக்கிக்கொண்டதை!

“கணக்கப் பின்னை வாட்டும்” என்று சொல்லும் முதலாளிகள் இருவகை; ஒரு சாரார் காலந்தாழ்த்துவதற்கு அத்தைச் சாக்காக உபயோகிப்பவர்கள்; மற்றோர் சாரார் உண்மையிலேயே கடைவியதத்தைக் கணக்கப்பின்னையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, நிலைமையோ நடவடிக்கையோ தெரியாமல் இருப்பவர்கள்.

“ஐயர் வாட்டும் கேட்போம்” என்று கூறார், அப்பாவி, பாம்பரைப்பழக்கத் தால்! அப்பாவிக்குப்பரிவதில்லை, ஐயரும் தன்னைப்போன்றவர்களே, ஏன் அவர் பேச்சை, எதற்கும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், என்பது.

இப்படி, “வேறு ஒருவரைக் கேட்டு நடக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்” தென்னாட்டுக் காங்கிரசுக்கு. இன்று நேற்றல்ல, நெடுநாட்களாக இருந்து வருகிறது. அதைக்கண்டு குமுறுவதும் பலநாட்களாக இருந்துவரும் கோபம், இன்னும் தீர்த்தபாடிவலை; தக்கமருந்துசாப்பிடாத தால்.

தென்னாட்டவர், அரசியலில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் வடநாட்டுத் தலைமையைத் தாங்கும் சுமைதாங்கியாகிவிட்டனர். வலி அதிகமாகும்போது கொஞ்சம் கூக்குரல் கேட்கும், பிறகு மௌனம், சம்மதம்.

தென்னாட்டவர் மத விஷயத்தில் தலைமைப் பீடம் காசி என்றும், தேசியத்துக்குத் தலைமைக் காரியாலயம், வாந்தா என்றும், தொழில் துறைக்கு பம்பாய் என்றும், ஓகாண்டுவீட்டனர், பிரிட்டிஷாரும் தமது நிர்வாகத் தலைமைத்தான் மாக, டில்லியைக் கொண்டனர். ஆக, டில்லி, காசி, வார்தா, பம்பாய், என்பவைகளின் போக்கு, தென்னாட்டை ஆட்டிவைக்க முடிகிறது. சர்க்காரிலாவது மாகாண சபாட்சி என்ற பெயரால், தென்னாட்டவர் சட்டசபைகளை அமைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு அதிகாரங்களைத் தாமே நிர்வகிக்கும் உரிமையை மெள்ள மெள்ள வழங்குகிறார்கள்.

காங்கிரசோ, நாளாகவாக, அதிகார மத்திணையும், வடநாட்டிலேயே இருக்கிக்கொண்டுவருகிறது. அங்கே இருந்து குத்திரக் கயிற்றை இழுப்பதற்குத்தகுந்த படிதான் இங்கு தலைவர்கள் தாண்டவமாட முடிகிறது, திட்டங்கள் உண்டா கின்றன! இங்குள்ள தலைவர்கள், சபைச் சபையாகச் செய்யக்கூடிய ஒரே காரியம், எதிர்க்கட்சியினரை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் திட்டலாம்! அதுதவிர மற்ற அதிகாரங்கள் யாவும், அங்கே, ஆலைமுதலாளிகளும் அரசியல் யோகிகளும் ஒன்று கூடி நடத்தும் தேசிய ஸ்தாபனம் தனது தலைமைக் காரியாலயத்தைவடநாட்டிலே அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிலைமை அது. இனி, ஏன் வடநாட்டுத் தலைவர்கள் நமது விவகாரத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்று கேட்பது, அறியாத பால்கனின் கேள்வி போன்றதுதான்.

“தினசரி” இதழுக்கு, இயற்கையாகவோ, அல்லது எதிர்க்கட்சியைத் திட்டித் திட்டி உண்டான உரத்தாலோ அடிக்கடி ரோஷ உணர்ச்சி பீறிட்டுக் கிளம்புகிறது. பீறிட்டுக் கிளம்புகிறதே தவிர, அதுநாலெட்டுநாளைக்குமேலேகிளங்கும் இருக்கமுடிவதில்லை.

பார்லிமெண்டரிபோர்டார், தமிழ், ஆந்திர, கேரள, காங்கிரஸ் தலைவர்களே, டில்லிக்கு வரும்படி தந்தி கொடுத்தனர்; போயிருக்கிறார்கள்; அவர்களே வழி அனுப்பிவைத்த பிறகு, “தினசரி”க்குக் கோபம் கொஞ்சம் பிறந்தது. ஏன், “பிறகு பிறந்தது? நமக்குத் தெரியாது! ஆனால், ‘பிறந்ததே’ அதுவே, சாமான்ய விஷயமல்ல!!”

தினசரிகோபிக்கிறது, அல்லது கோபக்காரக் கோலம் பூண்டிருக்கிறது என்பது, 6-ந்தேதி வெளிவந்த தலையங்கத் தலைப்பிலேயே தெரிகிறது.

மற்றோரு துழ்ச்சி?

இது தலைப்பு! பார்த்த உடனே ஒஹோ! பிரிட்டிஷார் மறுபடியும் ஏதோ துழ்ச்சி செய்கிறார்களோவோ என்று தோன்றும். விஷயம் பிரிட்டிஷார்வைப்பற்றிய தல்ல, சர்தார் படேலைப் பற்றியது.

படேல் அழைத்தார்; அதன்படி, தோழர்கள் மாதவமேனும், பத்தவத்சலமும் பம்பாய் சென்று, படேலைக் கண்டுபிடித்திருந்தனர். மூன்று தினங்களுக்குள், மறுபடியும், தமிழ் ஆந்திர, கேரளத் தலைவர்களையும் வேறு சில M. L. A. களையும் டில்லிக்கு வரும்படி படேல் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்.

பம்பாயில் பேசிய பின்பு மறுபடியும் டில்லியில் புதிதாய் என்ன பேசவேண்டி இருக்கிறது?

பட்டேலோ, ஆஜாதோ ஏன் சென்னைக்கு வரக்கூடாது?

7-ந்தேதி கட்சிக் கூட்டம் போட்டிருப்பது தெரிந்தும் டில்லியில் இருப்பவர்கள் இங்கே வராமல் இங்கே இருப்பவர்களை டில்லிக்கு அழைப்பதுதான் ரொம்ப விசித்திரமாய் இருக்கிறது.

200-பேர்களுக்கு (M. L. A. களுக்கு) ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்களையும் கவனிக்காமல், போடப்பட்ட கூட்டத்தையும் நடக்கவிடாமல் செய்வதுகொஞ்சங்கூட நியாயமாகத் தெரியவில்லை.

மற்றோரு ஆண்ப் அலி வேலை செய்ய யாரோ துழ்ச்சி செய்கிறார்கள்.

யாரை (சட்ட சபைக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்) தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற விஷயம் கட்சியைச் சேர்ந்த பொறுப்பு. யார் வரவேண்டும் யார்வரக்கூடாது என்பது பார்லிமெண்டரிபோர்ட் சொல்லுவதற்கு அதிகாரமில்லை.

பழைய யோசனையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று பார்லிமெண்டரி போர்டு நினைப்பதாய் இருந்தால் அதைச் சென்னை மாகாணம் எதிர்த்தே தீரும்.

இவை “தினசரி”யின் வாசகங்கள்.

தலைமைக்காரியாலயத்தை “வடநாடு” என்று ஏற்றுக்கொண்டு, இங்கே ஒரு தேர்தல் பிரசாரம் நடத்துவதற்குக்கூட வடநாட்டுத் தலைவர்களை வரவழைத்து உற்சவம் செய்து, இங்கே வளைவுகளும் வாசகசாலைகளும், தோட்டங்களும் கட்டடங்களும், வடநாட்டுத் தலைவர்கள் போரலேயே நிறுவி, அதுபோல வடநாட்டிலே, இங்குள்ள ஒரு தலைவருக்காவது மரியாதை செய்யவில்லையென்பது பற்றிக்கொண்ட கோபமோ ரோஷமோ கொள்ளாமல் இருக்கும்போது, பம்பாயில்தான் பேசினோமே, டில்லியில் என்ன இருக்கிறது, என்கேட்பது, முன்புதான் குட்டினோயே, இன்னும் எத்தனை முறை தான் தலையில் குட்டுவது, என்று அழு குரலில் கேட்கும் பாஷனியில் பேசுவது போலிருக்கிறது. இது காரியத்துக்கேற்றதாமல்ல, தமிழகத்தின் சந்திரிதைக் காப்பாற்றக்கூடியதாமல்ல. வார்தாவுக்கு வாழ்க்கைப்படிப்பிற்கு, வேறு மார்க்கம் கிடையாது. தினசரியின் இந்த வீரம்,

காய்ந்த இடத்திலே ஊற்றும் தண்ணீர் போல, பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே உலர்ந்துபோய்விடும். எவ்வளவு திடீர்தரியும் காட்டினாலும். காங்கிரஸ் காங்கிரசின் முறையை இவர்களால் மாற்ற முடியப்போவதில்லை. சபாஷ் பாபுவால் முடியவில்லை; அவர்களுடைய யாணிப்பருதான் அவருடைய படகு ‘ஒட்டைப்படகு’ என்று கூறினவர்களால் லாம்கூட அவரைப்புகழ்கிறார்கள்; அதுவும் அவர் இல்லை, வாமாட்டார் என்ற நம்பிக்கையிலே! இங்கிலாந்தில் தினசரியின் கோபம், சர்தார்படேலை என்னசெய்யும்?

சர்தார் விரும்பினால், ஆச்சாரியார் தான் சட்டசபைக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தலைவர், பிரதமமந்திரி யார் தடுக்கமுடியும்? சில ராஜிநாமாக்கள் கடைபிடிக்கலாம்; அப்போதும் தினசரி ஆசிரியருக்கு, ராஜிநாமாச்செய்ய ஒன்றும் இல்லை!

ஆச்சாரியார், வைகிராய்நிர்வாகசபையிலே வந்து புருத்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம், சில வடநாட்டுத் தலைவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டால், அவர்களே படேலைக்கொண்டு, ஆச்சாரியாரைச் சென்னை மாகாணத்திலேயே பிரதமமந்திரியாக இருக்கச்செய்துவிட முடியும்.

பிடி வடநாட்டிலே இருக்கும்போது, இங்கே உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள், தங்கள் சந்திரம் பறிபோகிறதென்று சோகித்துப்பலன் என்ன? போகத்தான் செய்யும்!

இது கொஞ்சங்கூட நியாயமல்ல—என்று தினசரி கூறுகிறது. ஆமாம். ஆனால், என்ன செய்யமுடியும்! தென்னாட்டுக்காங்கிரசால் புரட்சிக்கொடியை பறக்கவிடமுடியுமா? நாம் நம்முடியவில்லை. தினசரிக்கும் அந்த மெய்க்கை இல்லை, ஆகவேதான் பார்லிமெண்டரி போர்டு பிடிவாதம்செய்தால், தென்னாட்டுக்காங்கிரஸ் எதிர்க்கும என்று கூறவில்லை, சென்னை மாகாணம் எதிர்க்கும் என்றுகூறுகிறது. நமது கழகத்தின்கார்படேல் கூறுகிறோம், வடநாட்டு ஆதிக்கத்தை கிச்சமமாகத் திராவிடர் கழகம் எதிர்க்கிறது, ஆனால், அந்த எதிர்ப்பு முறையும், வழியும், “தினசரி” கொண்டுள்ளதுபோல, துனிமாமன்றி அடிமாம் வெட்டுவதாகவோ, ஆற்றைக்கடக்க முதுலைமைப் பிடித்துக் கொண்டது போலவோ இராது. திராவிடத்தின் அரசு என்பதன்றி, வடநாட்டிலேவளர்ந்துள்ள ஏகாதிபத்தியப்பிடிவாங்குதுவெனவே வேறுமார்ச்சுக்கிடையாது ஆனால் தினசரியின்பிரதேயக அகராதியில்தான் “திராவிடர்” என்றவார்த்தையே கிடையாதே, எங்கிருந்து நமது போர்முறை அந்தக்கு விளங்கப்போகிறது. தினசரி, தனக்குத் தெரிந்த ஏதோஒர் எதிர்ப்பு முறையைக் கொண்டுவெளவெள உத்தேசித்திருக்கக் கூடும். பார்ப்போம், அதனையும்! எவ்வளவு வேர தமாஷாக்களிலே அது உமொன்று!!

ஆனால், “மற்றோர் துழ்ச்சி” என்று தலையிடுக கொடுத்ததைவிட, “மற்றோர் குட்டு” என்று கொடுத்திருந்தால், பொருத்தம் இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக இருத்திருக்கும். இதைமட்டும் கவனிக்கவாபோகிறார், தினசரியார்!

பாரதிதாசன் நிதி

நாமக்கல் தோழர் கிருஷ்ணாஜ் அவர்களால் கவிஞர் நிதிக்காக வசூல் செய்யப்பட்ட ரூபா 1718—14—5ம்; புதுக்கோட்டைத் திவான் ஜனாப கலிபுல்லா அவர்கள் அளித்த நன்கொடை ரூபா 50—0—0ம் என்னிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

அன்னுத்துரை,
பொருளாளர்.

திறந்த மடல்

தோழர் சி. மு. நாராயணன்செட்டியார்,
தலைவர், காணாக்குடி நகரசபை.

முற்போக்காளரே!

மார்ச்சு 29-ந்தேதி கடைபெற்ற காணாக்குடி நகரசபையின் கூட்டம் நம் நாட்டுச் சரித்திரத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காணாக்குடியிலுள்ள, சரப்பாடு சிறுமண்டிக் கடைகளில் இனி, ஜாதி வித்தியாசம் காட்டும் கடைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடா தெனத்தாங்களும், மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒரே மனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்கள். அரசியல்வாதிகளில், காணாக்குடிநகரசபை உறுப்பினர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை களிருக்கக்கூடும். ஆனால் அரசியல் விடுதலைக்கு முட்டிக்கட்டையாக உள்ள ஜாதி வித்தியாசம்—வருப்பு வேற்றுமை ஆகியவைகளைத் தீர்ப்பதில் உறுப்பினர் அனைவரும் தங்களின் உணர்ச்சியைக் காட்டித் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பின்றி நிறைவேற்றியிருப்பதானது, மற்ற நகரசபையினருக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்குகிறது. அரசியல் விடுதலையை உள்ள படியே விரும்பும் எவரும் காணாக்குடி நகரசபையினருக்கு நன்றியும், வணக்கமும் செலுத்தியே தீருவர். அதுமட்டுமல்ல, இவ்வித தீர்மானங்கள் மூலம் நம் நாட்டினரிடையே உள்ள வருப்புச்செருக்குகள்—வேற்றுமைகள் எவ்வளவு விரைவில் தீர்க்கப்படுகின்றனவோ, அதற்கேற்ப வெள்ளையர் ஆட்சியும் விரைவில் முடிவடும். சம்பந்தமில்லாத வெறும் அரசியல் வெத்துவேட்டுத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதும் நகரசபைகளுக்கு, காணாக்குடி நகரசபை சரியான பாடம் கற்பித்துள்ளது. இவ்வித பெரும் புரட்சிகரமான மாறுதலைச்செய்த காணாக்குடி நகரசபையினருக்கு திராவிடர் அனைவரும் நன்றி செலுத்துவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கூத்தாசன்

சர். ஸ்டாப்போர்ட் கிரிப்ஸ்,
(வழி நிலை) புது டெல்லி.

துதரே!

தங்களின் துதுகோஷ்டி நாடகத்தை புது டெல்லியில் ஆரம்பித்துவிட்டீர்கள். நாடகம் என்னமோ பழையநாடகத்தான். தங்களின் பல்லவி மட்டும் புதிதாயிருக்கிறது. மற்றபடி துதுகோஷ்டி நாடகத்தில் புதுமை ஒன்றும்கூட இல்லை.

தங்களின் புதிய மைனாரிடிபல்லவிற்கு ஜனாப ஜின்னா, டாக்டர் அம்பேத்கார் உள்பட பலதலைவர்கள் சரியான சாட்டை கொடுத்தும், மீண்டும் அப்பல்லவியையே பாடி வருகின்றீர்கள். இதுதான் தாங்கள் கூறும் மைனாரிடி பல்லவியின் உட்கருத்து வேறு என்பது வெளிப்படையாக ஆகிவிட்டது.

தவிர, தங்களின் திருக்கூட்டத்தார் இங்காட்டுக்கு உள்படியே விடுதலை அளிப்பதாயின் இவ்வித தடுதலையே நாடகங்கள் தான் நடத்தப்படவேண்டுமா? பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினருக்கு இங்காட்டின் விடுதலைக்கான முறைகளும், தேவைகளும் என்ன என்பது தெரியுமா? இந்த தனை ஆண்டுக்கான வெள்ளையர்களுக்கு இங்காட்டின் விடுதலைக்கான உண்மைத் தேவைகள் தெரியாது போன்று துதுகோஷ்டி நாடகம் கடிப்பதென்? எத்தனை காலத்திற்கு இந்த நாடகங்கள் செல்லுபடியாகமுடியும்? எனவே துதுகோஷ்டி

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

WANTED

Applications are invited from qualified candidates for the post of Manual Training Instructor (Rattan Work) in the Board High School at Ponneri in Rs. 30-2B-50. grade Applications furnishing age, qualifications (General and Technical) community and previous experience should reach this Office on or before 1-5-1946.

Chingleput Dt. Board's Office,
Saidapet, Dated 8-4-1946.

T. Shunmugam,
President.

உங்கள் பிரதிநிதி



சென்னை சர்வ கலாசாலைத் தொகுதி வாக்காளர்களே! பெரு வாரியான ஓட்டுகளை அளித்து ஸ்ரீஜத். கே. பாஷ்யம்ஜயங்கார் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள், மற்றத் தொகுதி வாக்காளர்கள் போல, எழுதப்படக்கத் தெரிந்தவர்கள் மட்டுமல்லவே, பட்டதாரிகளல்லவா! பல்கலை பயின்றவர்களாயிற்றே! தக்கவர் என்று தெரியாமலா அவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பீர்கள்? அவரை எதிர்த்த இருவரை, 'டிபாகிட்' இழக்கும் படி கூடச் செய்திருக்கிறீர்கள்! பெருமைக்குரிய வெற்றி பெற்றார், ஸ்ரீஜத் பாஷ்யம். அவருடைய அரும் பெரும் குணதீசயங்களை அற்பாமல', நீங்கள் "ஓட்டுகளை"த் தந்திருப்பீர்கள்? செச்சே! மற்றத் தொகுதிகளில் கிலும். "மகாத்மா" என்ற சொல்லிலே உள்ள "மாந்திரிக" சக்திமட்டும் போதும் என்று கூறலாம். பல்கலை பயின்ற நீகிர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதென்றால், சுலோகத்துக்குக் கட்டுப்பட்டா செய்திருப்பீர்கள்? பல்கலை பயின்றவர்களுக்கும், வெறும் கை எழுத்துப் போடுவதுபடித்தவர்களுக்கும் வித்யாசம் இராதா என்ன!

தெரிந்துதான், அவருக்கு முடிசூட்டி இருப்பீர்கள்.

தேசபக்தி

உங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் தேசபக்தி, கடல்கடந்து போகச்செய்தது அவரை. இந்தியா கிலே உள்ளவர்கள் கிஷ்பமாகக் காட்டிய அக்கரைகூடச்சாதாரண கிஷ்யம், கடல்கடந்துசென்றுள்ள இந்தியர்களைக் காப்பற்ற அவர் சென்றாரே, அது பெரிய காரியமல்லவா, அவருடைய தேசபக்திக்கு அது சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டல்லவோ! இந்திய தேசிய ராணுவத்தினர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டதுபோல, மலாயாவில் உள்ள இந்தியர்களில் சிலர்மீது, வழக்குத் தொடரப்பட்டது. உடனே உங்கள் பிரதிநிதியாக இப்போது உலவும் ஸ்ரீ. பாஷ்யம்ஜயங்கார், (பஞ்ச)கச்சையை விரித்துகட்டிக் கொண்டு, கடலைத்தாண்டினார், அவர்களைக் காப்பாற்ற. தேசபக்திக்கு, இது அல்லவா சான்று!

திறமை

வாதிடும் திறமைபெற்ற அவர், அதனை இந்தத்திருப்பணிக்கு அர்ப்பணிக்க முன்வந்தது போற்றத்தக்க கதுதானே. வழக்கிலே சிக்கிக் கொண்டவர்கள் சார்பிலே ஆஜராக, அவர் மலாயா சென்றார். இந்திய சர்க்கார் அதற்காக அவரை அனுப்பினார், அவருப் தமது திறமையை, தேசபக்திக்காகச் செலவிடச் சென்றார். அவருடைய திறமையின் விளைவு என்ன? ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

ஜப்பானிய ராணுவப் போலீசில் வேலை செய்ததாகவும் ராம்கிங் என்பவரைத் துன்புறுத்தியதாகவும் கூற்றம் சாட்டப்பட்ட பி. எம். நம்பியார் என்பவர் சார்பிலே. ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஆஜராகி வாதாடினார், தீர்ப்பு என்ன? விடுதலையா? ஸ்ரீஜத் வருஷக் கடுங்காவல் கண்டனை நம்பியாருக்கு.

இதைக்கூறுவதால், அவருடைய திறமை முழுவதையும் நாம் குறை கூறியிருக்கிறோம் என்று அர்த்தமில்லை நண்பர்களே! ஆனால், நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கும் பிரதிநிதி தேசபக்தியின் மேலிட்டால்

தேச நலனைப்பற்றிக்கூடக் கவனியாமல், தூரதேசம்சென்றுதிறமை யாக வாதாடினது உருவான பலனைத் தாக்காளேனும், திறமையான தேசபக்த வக்கீலைப் பெற்றுத், நம்பியாருக்கு 5-வருஷக் கடுங்காவல்கிடைத்தது.

பலன் இல்லாத காரியம் செய்தார் என்பது கிடக்கட்டும். மலாய்க்கு அவர் சென்றது, இந்த ஒரு வழக்குக்காகமட்டுமல்ல, இன்னும் பல வழக்குகள் உள்ளன. பம்பாய் வக்கீல் நரிமன் இன்னும் அங்கே தான் இருக்கிறார், வழக்குகளைநடத்திக்கொண்டு. நம்பியார் போல மேலும் பலர் கோர்ட்டிலே நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை விடுவிக்கும் தேசிய காரியத்துக்காகத் தான் ஸ்ரீ பாஷ்யம் சென்றார்; காரியம் அரைகுறையாக இருக்கிறது, இவர்மட்டுமே வந்துவிட்டார். ஏன்?

மலாயாவிலே சிக்கிக்கொண்டுள்ள அர்த்தத் தோழர்களைக் காப்பாற்றுவதைவிட, அவசரமான, முக்கியமான தேசிய அலுவல்தாவது இங்கே ஏற்பட்டுவிட்டதா? அப்படியே, அவசர அலுவல்தாவுள்ளும், இங்கே அதனைக் கவனித்துக் கொள்ளத்தலைவர்கள், திறமைசாலிகள் இல்லையா? மலாயாவிலே, உள்ள தோழர்களுக்குத்தானே, இப்படிப்பட்ட உதவியாளர்கள் அதிகம் இல்லை. இங்கிருந்து மலாயாவுக்குச் சென்ற, உங்கள் பிரதிநிதி போன காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமல், பாதிமீலே விட்டுவிட்டு, அவசர அவசரமாக இங்கே வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? மாகாண சட்டசபையிலே, ஏதேனும் மகத்தான மசோதாவிதிக் கப்பட்டு வருகிறதா, இவருடைய கிவேக உரை தேவைப்படுகிறதா; ஆகவேதான் வந்திருக்கிறார் என்று கூற. இன்னும் சட்டசபையேகூட வில்லை. வேலை அங்கே அவசரம், முக்கியம்; கஷ்டத்திலே சிக்கியவர்கள் அங்கே; தூக்கு, ஜென்ம தண்டனை, பத்து, ஐந்து வருஷக் காவல் என்றபடி பலவிதமான நிலைமைகளிலே அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளக்கூடும். அவர்களைக் காப்பாற்றுவதைவிட முக்கியமான காரியம் இங்கே என்ன இருக்கிறது? ஏன், அந்த வேலையை அவ்வளவு அலட்சியமாகக் கருதிவிட்டு, இங்கே வந்துவிட்டார்? இவரை நம்பினவர்களின் கதி என்ன அங்கே? நடமாற்றில்லிட்ட கதைபோல, வழக்குகள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, இவர்வந்துவிட்ட காரணம் என்ன? தேசபக்திக்கு இது அழகா? வக்கீல் என்றநிலைக்கு உள்ளபொறுப்புணர்ச்சி இதுதானா? உங்கள் பிரதிநிதி இவர்! சரிதானா?

தியாகம்

போகட்டும், தானம் கொடுத்த பசுவைப் பல்லைப்பிடித்துப் பார்த்தானும் என்ற கதைபோல, என்னமோ அவ்வளவு பெரிய தேசபக்தர், மலாயாவை சென்று, நமது நாட்டு மக்கள் மீது தொடரப்பட்டிருள்ள வழக்கிலே ஆஜராகித்தம் மால் கூடுமான வேலை செய்தாரே, அதுபோதாதா? அதற்குப்பாராட்டக்கூடாதா? பாதிமீலே வந்துவிட்டார் என்பதற்காகக் கண்டிப்பதா, என்று பல்கலை பயின்றவர்கள் கேட்பர்.

"ஸ்ரீ பாஷ்யம் அவர்கள் தமது தேசபக்தியையும் வாதிடும் திறமையையும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்ட

ஒருசந்தர்ப்பங்கிடைத்தது. எனக்கு கிடைக்கவில்லையே" என்று கூறி வங்கும் வக்கீல்கள் பலர் உளர், என்று நாம் கூறினால், "யாரும் இருக்கமுடியாது. போகச்சொல்லி இருந்தால் யார்போயிருப்பார்கள்? கேஸ்டத்திப்பணம் சம்பாதிக்கும் சுயகாரியத்தைப் பெரிது என்று எண்ணிக்கொண்டு இருப்பார்களே தவிர, தேசபக்தர் ஸ்ரீ பாஷ்யம் போல, யார் மலாயா போயிருப்பார்கள்" என்று நீங்கள் கேட்பீர்கள்.

நண்பர்களே! ஸ்ரீ பாஷ்யத்தின் "தேசபக்தி" மட்டுமல்ல, அவரை மலாய்க்கு அழைத்துச் சென்றது. போகவர்க்கப்பல் செலவுசர்க்காருடையது! அதுமட்டுமல்ல; பல்கலை பயின்றவர்களே! மாதம் 12000, ரூபாய் அவருக்கு வக்கீலிஸ் தரப்பட்டது. தேசபக்தியைக் காட்ட அவர்எடுத்துக்கொண்டசிரமமான காரியம் அவருக்கு, தேசபக்தர், வீரர், தியாகி, என்றபெயரைமட்டுமல்ல, உலகப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் ஓர் உயர்தரமான வக்கீல் என்ற கீர்த்தியையும் வாங்கித்தந்ததுடன், சுமார் 20000 ரூபாயையும் அவருக்குத் தந்திருக்கிறது. தேசபக்தி, 20000 ரூபாயும் தரும் என்றால், ஸ்ரீ பாஷ்யம்மட்டுமா? கப்பல் நிறைய வக்கீல்கூட்டமாகிவிடுமே! யாரும் முன்வந்திருப்பார்களே! ஆக உங்கள் பிரதிநிதிமலாயில்வழக்கில் சிக்கிக்கொண்டவர்களைக் காப்பாற்றும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டார், அவருடைய திறமையான உதவி பெற்றும் ஒருவர் 5 வருஷத்தண்டனை பெற்றார், அவர்எடுத்துக் கொண்ட கைங்கரியம் பூர்த்தியாகாமுன்பே, "தாய்நாடு"வந்துவிட்டார், மற்ற வழக்குகளை யாரோ பார்த்துக்கொள்ளட்டும், எப்படியோ ஆகட்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டு. இந்த அரைகுறை கைங்கரியத்துக்கும் அரசாங்கத்திடமிருந்து, 20000 ரூபாய்வரை, 'பீஸ்' பெற்றிருக்கிறார். இவர் போயிருந்த மலாயாவில், மக்களில் பெரும்பாலோர், முழு ஆடையின்றி உள்ளனர் என்பதற்காக, இங்கிருந்து பழையதுணிகளைச் சேகரித்து அனுப்புகிறார்கள். அந்த மனமுருக்கும் நிலையில் உள்ள மலாய் போய்வந்தவர், 20000க்கு 'பீஸ்'பெற்றார்.

இது தேசபக்தி! இவர் நீங்கள் பெருவாரியான ஓட்டுகள் கொடுத்துத்தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதி! இந்தத்தகவலை நமக்குத் தெரிவித்தது, தோழர் காசா சுப்பராவ் வெளியிடும் 'கவதந்திரா' எனும் ஆங்கில வாரப்பத்திரிகை.

இதனால், நீங்கள்செய்யவேண்டுமென்று நான் கூறுவதோ எதிர்ப்பார்ப்பதோ, என்ன? கொடுத்த ஓட்டுகளையோ திருப்பி வாங்கிவிட முடியாது! தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதியைத்தள்ளிவிடவோ முடியாது, இங்கே திருப்பி அழைத்துவிடுவது என்னும் (Recall) ரீகால் முறை கிடையாது.

ஆனால் ஒன்று செய்யலாம். தேசபக்தி இவ்வளவு இலாபகரமாக இருக்கிறது சிலருக்கு என்ற உண்மையைத்தெரிந்துக் கொள்ளலாம். நாம் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதி, மலாயா சென்று வந்ததுதேசபக்தியினால் மட்டுமல்ல, காசுசக்தியும் சேர்ந்திருக்கிறதே என்பதைத் தெரிந்து, கொஞ்சம் வருத்தமும் வெட்கமும் அடையலாம்.

முடியுமானால், "ஓ! எமது பிரதிநிதியே! உபக்கோ செல்வம் இருக்கிறது; சம்பாதிக்கும் திறமையும் இருக்கிறது. சர்க்கார் பணம் தருவதாகச் சொன்னால் கூட, வேண்டாம், பணத்துக்காக அல்ல, தேச

பக்திக்காகவே நான் மலாய்போகிறேன் என்றுகூறி, அந்த 20000 ரூபாய் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று கூறியிருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் உமக்கும் பெருமை, உம்மைத்தோந்தெடுத்த நாங்களும் பெருமை அடைந்திருப்போம். என்னமோ நடந்ததுநடந்து விட்டது. இந்த 20000 ரூபாயையாவது மலாயாவில் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு அனுப்பிவிடுங்கள்," என்று சொல்லவேண்டும், உங்கள் பிரதிநிதியிடம்.

சொல்வீர்களா? பார்ப்பீர்களா?

அவருக்கு உங்களைப்பார்க்கநேரிருக்கிறதோ இல்லையோ யார்கண்டார்கள்!

திறந்த மடல்

B பக்கத் தோடர்ச்சி

யினராகிய உங்கள்கூட்டத்தினர் உடனே ஆட்சியை இந்நாட்டுமக்களிடத்துமாற்றி விடுங்கள். இந்நாட்டிலுள்ள பல்வேறு இனங்கள் சமுதாயங்கள் தங்கள் தங்கள் நாட்டின் விடுதலையையும், இன எழுச்சியையும் பலப்படுத்த முட்டுக்கட்டை போன்று வெள்ளையர் ஆட்சி இனி இங்கிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எவ்வளவு விரைவில் உங்கள் கடையைக் கட்ட முடியுமோ அதற்கேற்ப அந்தந்த இனமக்கள் தங்கள் நாட்டின் விடுதலைப்பாட்சியை விரைவில் நடத்த முடியுமென்பதை அறியவேண்டுகிறேன்.

கூத்தர்சன்

மதவர் மோகன் மாளவியா, காசி.

கிழப் பண்டிதரே!

டெல்லி சட்டசபையில், டாக்டர் தேஷ்முகர் அவர்கள் கொண்டுவந்த, மாதர் விவாக உரிமை மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டதைக்கண்டு, தாங்கள் காசியிலிருந்து ருய்யோ முறையோ என்று சனாதனக் கூச்சல் போட ஆரம்பித்து விட்டிருக்கிறீர்கள். தங்களின் அழுக்கு பிடித்த சனாதன தர்மத்தின் மகிமையைத் தாங்கள் அன்றொரு நாள் ஆங்கிலேய நாடுசென்றபோது தீட்டுப்படாமலிருக்கக்களிமண் கொண்டுபோன படலம்மூலமாக காட்டிவிட்டீர்கள். தங்களின் அறிக்கையைக் கண்டு இன்றைய உலகம் பரிதாபப் படுவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது? என்னதான் இருந்தாலும் இவ்வித முாட்டுச்சனாதன வெறி தங்களுக்கிருப்பது மிகவும் வெட்கக்கேடு, பெரிய தேசியத் தலைவர் என்று போற்றப்பட்டுவந்த தங்களுக்கே அதுவும் கிழட்டு வயதில் இவ்வித சனாதன வெறியிருந்தால் மற்ற மடி சஞ்சிகள் பற்றியும் கேட்கவேண்டுமா? உங்களைப்போன்றோர்களை விடச்சங்கீராச்சாரிகளும், மட்டத்துத் தம்பிரான்களும் ஒருவகையில்மேம்பட்டவர்கள் என்றே கூறலாம். பாயம் அவர்கள் மதக்குட்டையிலேயேயுருபவர்கள், நீங்களோ அகில உலக விவகாரங்களில் ஆற்றல்பெற்றவர்கள், இவ்வளவிற்குத் தங்களது புத்தி மத வெறி வகரமாக மாறுவதென்றால் அதை எதற்கு ஒப்பிடுவது! பார்லிமெண்ட் தூதுகோஷ்டிவந்துள்ளபோது கார்தியார் ராம பஜனை செய்து நம் நாட்டின் பெருமையைக் காட்டினார், மந்திரி தூதுகோஷ்டி வந்துள்ள இன்று சனாதன வெறியின்மூலம் இந்நாட்டின் பெருமையை மேலும் நிலைநாட்டுங்கள், தங்களின் மீசை நரைத்திருந்தும் சனாதன ஆசைமட்டும் நரைக்காதது இந்நாட்டின் விடுதலைக்கு ஓர் திருஷ்டிபரிகாரமே யாகும்.

கூத்தர்சன்

சென்னை ஜில்லா திராவிடர் கழகம் நிர்வாகக் கமிட்டி

21-4-56 ரூபாயிடு காலை 9-மணிக்கு, பார்சுட்டவன் பொம்மு செட்டித் தெரு 11-வது இல்லத்தில் நடைபெறும். அது சமயம் நிர்வாக உறுப்பினர்களும், ஒவ்வொரு வட்டகிளைச்சங்கத் தலைவர்-செயலாளர்களும், தவறாது வர கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. பல முக்கிய விஷயங்கள் விவாதிக்கப்படும்.

N. V. N., பொதுக் காரியதரிசி.

தாமரை பூத்த குளம்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கனிற்றினன் யானையெடைய
நளன்

காண்பார்ச்சுவே

வெங்குருவெட்கமுற்று

சுந்தாம் அழகான

சுண்ணீர் கந்தப்பொடி

கலந்த தண்ணீரை

முகத்தில் துவிட (தமயந்திநளனு
டைய) முகத்தில் இறைத்தான்.

“ராஜனிகை”க்கே இவ்வளவுகூட்டுத் திட்டம், வரையறைவைத்துநடை தாலாசிரியர் பாடி இருக்கும் போது, தேவலையை விளக்கவந்த ராமகாதையிலே, கம்பர், கொண்ட முறை சரியா, என்று கேட்டால், கோபிக்கின்றனர். கோபம் வருவது சரி, ஐயனே, ஏன் அந்தக் கோபத்தை, கலையை இக்கதிக்கு அளாக்கிய கம்பன்மீதுகாட்டாது, உள்ளதை எடுத்துக்கூறும் என்றீது காட்டவேண்டுமீ? நானாகக்கவதை களைப்புண்டதேன்; இல்லாததை எடுத்துரைத்தேனா? சந்தேகமிருப்பின், கம்பராமாயணம், நடைதம் இரண்டையும் எடுத்தப் புட்டி, நான் குறித்துள்ள பாடல்கள் உள் எனவா என்று பாருங்கள்.

“போ, போ, பரதா! நீங்களும் கவிபாட ஆரம்பித்தால் இப்படித் தான்பாடுவீர்கள்” என்று கூறுவா கடைசி சமாதானமாக. ஆனால் அதுவும் பொருந்தாது.

அழகான குளம்! தாமரை அற்புதமாக மலர்ந்திருக்கிறது! வனப்புள்ள ஒருபெண்! மூழ்கி மூழ்கிவிளையாடுகிறாள் அங்கு. ஒரு இளைஞன், கண்டு விட்டான் காட்சியை, பறிகொடுத்தான் மனதை.

கம்பசித்திரத்துக்கு ஏற்றகாட்சி தானே இது! “குளோசப்” எடுக்க வற்ற இடம். ஆனால் எங்கள் கவி பாரதிதாசன், அந்தத்தடாகத்துக்கு உங்களை அழைக்கிறார், வந்துபாருங்கள், துளியேனும் அருவருக்கவோ, கூச்சப்படவோ, இடமிருக்கிறதா என்று.

“தாமரை பூத்த குளத்தினிலே முகத்தாமரை தோன்ற மூழ்கிடுவான்”

முகத்தாமரையைத்தான் காணலாம்! ஆனால் அவள் அழகி அவ்வோ, முகம்மட்டுந்தான் தெரியும் படி நீரிலேயே ஆழ்ந்து இருக்கிறாளோ? இல்லை! அழகான மேனியாள், ஆனந்தப்பாக நீர் விளையாடுகிறாள், ஆனால், “பண்பு” அவரை, “முகத் தாமரை தோன்ற மூழ்கிடுவான்” என்ற அளவோடு நிறுத்துகிறது, முகம்மட்டுந்தாமரை அவ்ல், மேனியே அழகுதான் அந்த மங்கைக்கு, ஆகவேதான் கவி,

“அந்தக் கோமளவல்லியைக் கண்டேவிட்டான்”

என்று, ஒரேவார்த்தையில், சினிமாக்காரர் பாஷையில் கூறவேண்டு

மானால், லாங் ஷாட் (Long distance shot) கொடுத்துவிட்டார் அவள் கோமளவல்லி என்று கூறி.

அந்தக்கோமளவல்லிமட்டும், கம்பரிடப் சிக்கி இருந்திருந்தால், என்ன நேரிட்டிருக்கும்! குறைந்ததுபத்துப் பாடல்கள் அவருடைய உள்ளத்திலிருந்து ‘குடி குடி’ வென்றுகிளம்பி இருக்கும், அவைகளிலே ஒன்றிரண்டாவது, “குளோசப் காட்சி” யாக இருந்திருக்கும்.

அவள் கோமளவல்லியாக இருக்கலாம், ஆனால் அந்தக்குமான் ஒரு தடிப்பயல், முகத்தாமரையைக்கண்டு விட்டும் தன்வழியேதான் சென்றான், என்று “வேதாந்தம்” பாடுகிறார் என்றால், அதுவுமில்லை, “கோள்களை கோதேதனன் உள்ளத்தினே” என்று காதல் கதைதான் கூறுகிறார். குப்பன் என்ன கண்டான்! முகத் தாமரையைக் கண்டான் முதலில், பிறகு ஒரேநொடியில் அவள் உருவ முழுவதும் கண்டான், அவளோர் கோமளவல்லி என்பதைத் தெரிந்துகொண்டான், பிறகு,

“அவள் தூய்மை படைத்த உடம்பினையும் பசுந் தோகை நிகர்த்த நடையினையும்” காண்கிறான்.

இவ்வளவும் கண்டான். பிறகு கதை தொடர்கிறது. இதிலே, எவ்வளவுபண்பு காட்டப்படுகிறது.

கலாசிகர்களே! தாமரை பூத்த தடாகங்களைப் பார்த்தோம், உங்களைத்தான்கேட்கிறேன், இவைகளிலே, எந்தத்தடாகம், பண்பும் பாவின் இனிமையும் சமனடையாக் கப்பட்டுத்தீட்டப்பட்டிருக்கிறது, நீங்களே கூறுங்கள். புரட்சிக்கிஞர், “குப்பன்” கதை கூறுகிறார், அதிவிராமபாண்டியன் இராஜா கதைகூறுகிறார்; கம்பரோ, தேவமாகதை” கூறுகிறார்; வெறும்பொழுது போக்குப் பாடலல்ல கம்பருடையது, பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்திச் சென்று, சாலோகசாமிப் சாயுச்சுப் பதவியை அடைவதற்கான மார்க்கதூல் அது, என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். மார்க்கதூலிலே, இந்தக்காமமது இப்படிக்கரைபுரண்டு ஓடலாமா? என்பதுதான் நமது கேள்வி.

மறுபடியும் யோசியுங்கள், பிறகு கோபம் என்மீது வராது, அந்தவட்டின்மேல் பாயும்.

தாமரைபூத்தகுளத்துக்கு அழைத்துச்சென்று அங்கு தையலரை நிரவாண நிலையில் கண்டு மகிழும் ஆடவர் உளர் என்று காட்டி, இது கலை, கலை மட்டுமல்ல, கடவுள் நெறிக் கான காவியம் என்று கம்பர் கூறுகிறாரே, அதுமுறையா என்று கேட்கிறோம். தவறு?

பிறப்பு

புனலூர்த்தோழர் ஜி. கே. வர்க்கி அவர்களின் துணைவருக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்ததன் நினைவாகத் “திராவிட நாடு” வளர்ச்சிக்கு ஒரு ரூபாய் தரப்பட்டது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சித்திரைப் பள்ளிக்கூடம்

1946 ஏப்பிரல் மாதம் 20ம் தேதியிலிருந்து 6 வாரங்கள் வகுப்புக்கள் நடைபெறும். படிப்பை மத்தியில் நிறுத்தியவர்களும், ஏற்கனவே தனியாய் விட்டில்கல்வி பயின்றவர்களும் இவ்வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கலாம். அவசியப்பாடல்கள் குறுகிய கால அளவில் சொல்லிக்கொடுக்கப்படும். தங்க இடமும் படிப்புச் செலவில்லாமல் கிடைக்கும். சாப்பாட்டுச் செலவு சுமார் ரூபா 20 ஆகலாம். சேர விரும்புகிறவர்கள் ஏப்பிரல் மாதம் 10ம் தேதிக்குள் பல்கலைக் கழகத்துக்கு மனுச்செய்து கொள்ளலாம்.

பாரதிதாசன் நிதி

—●—

இவ்வாரம், பாரதிதாசன் நிதிக் காகத் “திராவிட நாடு” காரியாலயத்திற்குப் பணம் அனுப்பியவர்களின் விபரம் கீழே தரப்படுகிறது.

ஐந்தரூபாய் அனுப்பியவர்கள்:— திருச்செங்கோடு ஆர். வி. பொன்னுச்சாமி, தியாகராயநகர் ஞானவடிவேல்.

நான்கு ரூபாய் அனுப்பியவர்கள்:— சென்னை போஸ்டல் ஆபீட் ஆபீஸ் வே. கி. சுப்பிரமணியம்.

இரண்டு ரூபாய் அனுப்பியவர்கள்:

சென்னை போஸ்டல் ஆபீட் ஆபீஸ் தோழர்கள். ஏ. வி. ஜேம்ஸ், கே. ஆறுமுகம், பி. வரதராஜன், டி. வ. பாலசுந்தரம், எம். கன்னியப்பன், ஜி. நடராசன், மாதூர். எம். ஆர். இராசகோபால்நாயுடு.

ஒரு ரூபாய் அனுப்பியவர்கள்:— சென்னை போஸ்டல் ஆபீட் ஆபீஸ் தோழர்கள். பு. மா. தனபாலன், ஏ. சிவானந்தம், எஸ். மார்க்கண்டன், எம். முத்துச்சாமி, டி. என். இராமன்நாடார், எம். எஸ். சூரிய நாராயணன், ஜே. பி. தெவோட்டா, எம். முருகேசன், ஜோசப். வி. என். இலட்சுமணன், எம். ஏ. வாஹாப், வி. ஜெகன்னாயகலு, டி. பி. பிள்ளையா உடையார், சி. திருநாவுக்கரசு, ஏ. சிவப்பிரகாசம், சு. பி. இரத்தினம், சி. பழனிச்சாமி, செ. த. உலகநாதன், எம். சுந்தரம்.

எட்டாறு அனுப்பியவர்கள்:— சென்னை போஸ்டல் ஆபீட் ஆபீஸ் தோழர்கள். பு. சுப்புராமன், வி. இராமசாமி, டி. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி, இலட்சுமி நாராயணன், ம. மாரிமுத்து, சு. நா. இரத்தினசாமி, ரெபல், அப்பாபிள்ளை, தி. நடராசன், தேவாரம்.

மேற்படி நிதிக்காகப் பணம் வசூலித்து வைத்திருக்கும் தோழர்கள், தங்களிடமுள்ள தொகையைவிரைவில் அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

C. N. அண்ணாத்துரை,

பொருளாளர், கவிஞர் நிதி,

“திராவிட நாடு” காஞ்சிபுரம்.

திராவிட நாடு புகுத்தறிவு நிலையம் பம்பாய்

31-3-46ல் மேற்படி நிலையம் 2 வது மாதாந்தரக்கூட்டம் தோழர் எஸ். பெரியசாமி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. வர்த்தமானங்களும் வெளியூர்க்கடிதங்களும் வாசிக்கப்பட்டுப் புது அங்கத்தினர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டனர்.

திருமணம்

13-3-46-ம் தேதி ஈரோட்டில் தோழர் R. V. இராகவனுக்கும்-ஜானகி அம்மையாருக்கும் தோழர் பி. சண்முகவேலாயுதம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற சீர்திருத்தத் திருமண நினைவாகத் “திராவிட நாடு” இதழுக்கு ரூபா 5 நன் கொடை அளிக்கப்பட்டது.

நாகைத் தோழர் சி. இலக்குவனுக்கும் பழனியம்மைக்கும் நடைபெற்ற சீர்திருத்தத் திருமண நினைவாகத் “திராவிட நாடு” இதழுக்கு ரூபாய் 1. தரப்பட்டது.

குடந்தையில்

இரு மகாநாடுகள்!

18-5-1946 தஞ்சைமாவட்டத் திராவிடர் மாநாடு, 19-5-1946 மாவட்ட சுயமரியாதை மாநாடு.

மாநாட்டுப்பந்தலிலேயே முதல் நாளிரவு காஞ்சி திராவிடநடிகர் கழகத்தாரால் ‘சந்திரோதயம்’ நாடகமும் இரண்டாம் நாளிரவு ‘சிவாஜிகண்டிந்து இராஜயம்’ என்ற நாடகமும் நடைபெறும்.

குறிப்பு:— சந்திரோதய நாடகத்தில் குடந்தைத் தோழர்களான V. சின்னதம்பி, K. K. நீலமேகம், P. R. பொன்னுசாமி, S. K. சாமி தோழியர் முவலூர் S. இராமாயிர்தம், E. V. K. சம்பத் ஆகியவர்களும் நடிக்கிறார்கள்.

மாநாடுகளின் தலைவர்கள், திறப்பாளர்கள், கொடியேற்றுபவர்கள் ஆகியவர்கள் அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

புதுவைத் திராவிடர் கழகத் தேர்தல்

27-3-46ல் நடைபெற்றது. தலைவர்களுக்கப்பிரத்தினம். துணைத்தலைவர்-ம. நோயேல். செயலாளர்-ச. சிவப்பிரகாசம். துணைச்செயலாளர்-செ. சோவிந்தராஜு. கணக்குப்பரிசோதகர்-வை. இராமசாமி மற்றும் எல். துரைராஜன், பொ. இராமலிங்கம், பா. கர்னோ, ஆ. சண்முகசுந்தரம், ரா. வீராசாமி, சே. ஸ்ரீராமன், பொ. நாராயணசாமி, சு. நாராயணசாமி, கு. நடேசன் ஆகியோராவர்.

தென்னிந்திய ஒற்றுமை வாலிப சங்கம்

17-3-46ல் பெங்களூர் தண்டு தென்னிந்திய ஒற்றுமை வாலிபசங்கத்தார், தோழர் என். ஏ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் தலைமையில் ஆஸ்டின்டவுனில், திராவிட மக்களின் முன்னேற்றத்தைக்கருதி ஒருகூட்டம் நடத்தினர்.

நன்னிலம்

நன்னிலம் தாலுக்கா கங்காஞ்சேரி ஷில் ஷெல்வம் நினைவாகக் கொண்டாடப்பட்டு, திராவிடர் கழகமும், செல்வம் இலவச வாசகசாலையும்திறந்துவைக்கப்பட்டு தோழர் என். கே. சாமி கே. என். எஸ். மணி முதலியோர் பேசினார்கள். கிராமவாசிகள் 500க்குமேல் வந்திருந்தார்கள்.



கிளி மார்ச்
பட்டணம் பொடி.

நிறம் காரம் மணத்தில் நிகரற்றது
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

எஸ்.ராஜன் அணி கம்பெனி,
தயார்ப்பெட்டி 155,
பழையவரை வரைபெட்டி 155.